

31η Σύνοδος Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου

«Ολυμπισμός – Εκεχειρία – Εκπαίδευση - Ειρήνη»

7 Δεκεμβρίου 2019, Ολυμπιακό Μέγαρο

Έκδοση:

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Αμφιπόλεως 21
Ταχ. Κιβώτιο 23931
1687 Λευκωσία-Κύπρος
Τηλ: +357 22449880
Φαξ: +357 22449890
E-mail: cypnoc@cytantet.com.cy
www.olympic.org.cy

Επιμέλεια:

Όλγα Πιπερίδου Χρυσάφη

Γενική Διευθύντρια
Κυπριακής Ολυμπιακής Επιτροπής

Νίκος Σοφιόπουλος

Λειτουργός Τύπου
Κυπριακής Ολυμπιακής Επιτροπής

Σχεδιασμός & Εκτύπωση

THEOPRESS LTD

Η Ίδρυση της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου

Η Εθνική Ολυμπιακή Ακαδημία Κύπρου, ιδρύθηκε το Σεπτέμβριο του 1986 και η επίσημη εγκαθίδρυση έγινε σε ειδική επίσημη τελετή το Μάρτιο του 1987 στην παρουσία της πολιτικής, θρησκευτικής και αθλητικής ηγεσίας καθώς και μεγάλου αριθμού ξένων προσκεκλημένων.

Έκτοτε λειτουργεί κάτω από την Κυπριακή Ολυμπιακή Επιτροπή, αλλά με δικό της καταστατικό και κανονισμούς εναρμονισμένους με τις προδιαγραφές της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας. Τόσο το Καταστατικό, όσο και οι Κανονισμοί καθορίζουν τον σκοπό, το έργο, τη λειτουργία, το διδακτικό πρόγραμμα, τη διοικητική δομή καθώς και όλες τις λειτουργικές λεπτομέρειες. Στην ουσία, αποτελεί το Παιδαγωγικό και Εκπαιδευτικό σκέλος της Κυπριακής Ολυμπιακής Επιτροπής.

Ο βασικός και ουσιαστικός σκοπός της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας, όπως αυτός καθορίζεται από το Καταστατικό είναι η Ολυμπιακή Εκπαίδευση, η διάδοση των Ολυμπιακών αξιών, η εφαρμογή των κοινωνικών και παιδαγωγικών αρχών του Ολυμπισμού.

Μέσα στα πλαίσια αυτά, η Ολυμπιακή Ακαδημία Κύπρου από την ίδρυση της και για 26 συνεχή χρονιά παρουσιάζει συνεχή κινητικότητα και έντονη δραστηριότητα στους τομείς δράσης της, με αποκορύφωμα την ετήσια τακτική σύνοδο, που είναι ανοικτή σε κάθε ενδιαφερόμενο από όλες τις τάξεις της κοινωνίας μας.

Ειδικά στον τομέα της διάδοσης του Ολυμπισμού, η Εθνική Ολυμπιακή Ακαδημία, σε συνεργασία με την Κυπριακή Ολυμπιακή Επιτροπή, της οποίας αποτελεί αναπόσπαστο μέλος προβαίνει και σε πολλές άλλες δραστηριότητες, ανάλογα, με τις εκάστοτε κοινωνικές αλλαγές και ενδιαφέροντα. Στα πλαίσια αυτά, εντάσσονται η τακτική έκδοση λευκωμάτων και περιοδικών, ενημερωτικών φυλλαδίων, η διοργάνωση επισκέψεων στο Ολυμπιακό Μουσείο, η προσπάθεια για δημιουργία δανειστικής βιβλιοθήκης, η διοργάνωση εκθέσεων (π.χ. φωτογραφίας, ζωγραφικής), η προκήρυξη διαγωνισμού με θέματα που προάγουν την Ολυμπιακή Ιδέα καθώς και επιμορφωτικές ημερίδες με εξειδικευμένα θέματα, όπως το Παγκύπριο Μαθητικό Συνέδριο μέσα στα πλαίσια του προγράμματος Πιέρ Ντε Κουπερτέν.

Βασικός στόχος παραμένει η δημιουργία στελεχών ώστε να συμβάλουν στη διάδοση των Ολυμπιακών Αξιών και Αρχών.

Διοίκηση

Η Εθνική Ολυμπιακή Ακαδημία Κύπρου υπάγεται στην Κυπριακή Ολυμπιακή Επιτροπή, το Εκτελεστικό Συμβούλιο της οποίας ορίζει τα μέλη της Εφορείας και τον Κοσμήτορα.

Η Θητεία της Εφορείας Ε.Ο.Α.Κ. είναι τετραετής και συγκροτείται με απόφαση του Εκτελεστικού Συμβουλίου της Κ.Ο.Ε.

ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΟΑΚ είναι επταμελές και απαρτίζεται από τα ακόλουθα μέλη:

Πρόεδρος:	Ντίνος Μιχαηλίδης
Μέλη:	Γιώργος Γιαλλουρίδης Απόστολος Αποστολίδης Πάνος Ραζής Κάλλη Χατζηιωσήφ Λίτσα Ιακωβίδου Μαρία Παπαδοπούλου
Κοσμήτορας:	Όλγα Πιπερίδου Χρυσάφη

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

31ης Συνόδου Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας

Θέμα: “Ολυμπισμός - Εκεχειρία - Εκπαίδευση - Ειρήνη”

Ολυμπιακό Μέγαρο, Σάββατο 7 Δεκεμβρίου 2019

08.30 – 09.00 Διαπίστευση

09.00 – 09.30 ΤΕΛΕΤΗ ΕΝΑΡΞΗΣ

Ολυμπιακός Ύμνος

Καλωσόρισμα – Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο της ΚΟΕ και Πρόεδρο της ΕΟΑΚ,
κ. Ντίνο Μιχαηλίδη

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο του ΚΟΑ **κ. Ανδρέα Μιχαηλίδη**

Χαιρετισμός από τον Επίτιμο Κοσμήτορα Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας,
Καθηγητή Δρ Κώστα Γεωργιάδη

Χαιρετισμός και κήρυξη έναρξης εργασιών 31ης Συνόδου από τον Υπουργό Παιδείας,
Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας **κ. Πρόδρομο Προδρόμου**

09.30 – 10.15 Ομιλία - Συζήτηση

“Η σημασία της Ολυμπιακής Εκεχειρίας στη σύγχρονη εποχή”

Ομιλητής: Δρ. Κωνσταντίνος Φίλης, Διευθυντής Ινστιτούτου Διεθνών Σχέσεων
Παντείου Πανεπιστημίου και Διευθυντής Διεθνούς Κέντρου Ολυμπιακής Εκεχειρίας

10.15 – 11.00 Ομιλία - Συζήτηση

“Η συμβολή της Εκπαίδευσης στην κατανόηση των αρχών και αξιών του Ολυμπισμού”

Ομιλητής: Δρ Γεώργιος Δημοσθένους, Πρύτανης Πανεπιστημίου Φρέντερικ

11.00 – 11.30 Διάλειμμα

11.30 – 12.15 Ομιλία - Συζήτηση

“Ολυμπισμός – Ολυμπιακή Παιδεία”

Ομιλητής: Δρ Κώστας Γεωργιάδης, Επίτιμος Κοσμήτορας Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας

12.15 – 13.15 Συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης

Συμμετέχουν : Δρ Κώστας Φίλης, Δρ Γεώργιος Δημοσθένους, Δρ Κώστας Γεωργιάδης, και Δρ Νίκος Καρτακούλλης, Πρόεδρος Πανεπιστημίου Λευκωσίας

Συντονίζει: κ. Ντίνος Μιχαηλίδης

13.30 Συμπεράσματα - Λήξη Εργασιών από τον Πρόεδρο ΚΟΕ και Πρόεδρο της ΕΟΑΚ
κ. Ντίνο Μιχαηλίδη

Ολυμπιακός Ύμνος

Στίχοι: Κωστή Παλαμά

Μελοποίηση: Σπύρος Σαμάρας

Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, αγνέ πατέρα
του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού
Κατέβα, φανερώσου κι άστραψε εδώ πέρα
στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού

Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι
Στων ευγενών αγώνων λάμψε την ορμή
Και με το αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί
και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί

Κάμποι, βουνά και θάλασσες φέγγουνε μαζί σου
σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός
Και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου
Και τρέχει στο ναό εδώ προσκυνητής σου
Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, κάθε λαός, κάθε λαός
Αρχαίο Πνεύμα αθάνατο, κάθε λαός

Χαιρετισμοί

Ντίνος Μιχαηλίδης

Ανδρεας Μιχαηλίδης

Κώστας Γεωργιάδης

Πρόδρομος Προδρόμου

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Εκ μέρους της Κυπριακής Ολυμπιακής Επιτροπής (ΚΟΕ), και της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου (ΕΟΑΚ), σας καλωσορίζω και σας ευχαριστώ για την εδώ παρουσία σας.

Είναι πράγματι με μεγάλη χαρά που σας καλωσορίζω και δεν είναι σχήμα λόγου η χαρά, αφού οποιαδήποτε συζήτηση για θέματα που αφορούν τον Ολυμπισμό και την επίδραση στην κοινωνία, μόνο χαρά αισθανόμαστε.

Η οποιαδήποτε ιστορική αναφορά, ή το οποιοδήποτε συμπέρασμα, μας επιβεβαιώνει ότι υπάρχει μια ιδεολογία και μια φιλοσοφία ζωής, την οποία αν κατανοήσουμε, πιστέψουμε και πρακτικά εφαρμόσουμε, θα οδηγηθούμε στη βελτίωση του ανθρώπινου παράγοντα και της κοινωνίας, και ίσως μάλιστα και στο υπέρτατο αγαθό, αλλά προς το παρόν άπιαστο αγαθό, της παγκόσμιας ειρήνης.

Επιτρέψτε μου στην αρχή να απευθύνω δύο λόγια προς τον κ. Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ με ιδιαίτερη χαρά, και τιμή σας καλωσορίζουμε σήμερα μαζί μας και σας ευχόμαστε κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο που αναλάβατε. Εκτιμούμε ότι η παρουσία σας εδώ σήμερα, ως μια από τις πρώτες σας παρουσίες σε εκδηλώσεις, αποτελεί αναγνώριση τουλάχιστον για την προσφορά της Ολυμπιακής Επιτροπής.

Εis οιωνός άριστος. Η παρουσία σας, στην αρχή της θητείας σας ως Υπουργός, σε εκδήλωση για τον Ολυμπισμό, αποτελεί αισιόδοξο και ελπιδοφόρο ασφαλώς μήνυμα γιατί ο Ολυμπισμός, σημαίνει ζωή, ελπίδα, ειρήνη, χαρά. Η πρώτη μάλιστα παρουσία σας, σε μια εκδήλωση της ΚΟΕ, επιβεβαιώνει την ταύτιση των στόχων ΚΟΕ και Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού Αθλητισμού και Νεολαίας (ΥΠΠΑΝ). Ειδικά μάλιστα όπως έχει διαμορφωθεί τώρα, ταυτίζεται απόλυτα με τον λόγο ύπαρξης μιας οποιασδήποτε Εθνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, σε οποιαδήποτε χώρα του κόσμου.

Ο Ολυμπισμός είναι Παιδεία. Παιδεία στο σώμα, παιδεία στο πνεύμα, παιδεία στην ψυχή. Ο Ολυμπισμός και κατ' επέκταση ο αθλητισμός είναι Πολιτισμός. Δεν είναι σχήμα λόγου που αφορά μόνο εμάς, και λέμε εμείς που ασχολούμαστε με τον αθλητισμό. Το λέει ο Νίκος Καζαντζάκης. Γράφει ο Καζαντζάκης : «Ο άνθρωπος, ο πρωτόγονος άνθρωπος, για να επιβιώσει αναγκάστηκε να κάνει πολλά. Να σκοτώσει, να παλέψει με τα θηρία της φύσης. Θάλασσες, βουνά, θηρία. Απλά για να επιβιώσει. Κάποτε κουράστηκε, και για να ξεκουραστεί άρχισε να παίζει. Να παίζει και να τρέχει. Από τότε ξεκίνησε ο πολιτισμός».

Ολυμπισμός βέβαια είναι και ο Αθλητισμός. Είναι η πρακτική έκφραση του Ολυμπισμού και χαιρόμαστε που τώρα ως Υπουργείο Παιδείας έχετε εξαγ-

γείλει μια Εθνική πολιτική η οποία θα κατοχυρώνει νομικά τον αθλητισμό και έτσι θα ξέρουμε τι και πως θα πρέπει να γίνεται, και κυρίως θα κατοχυρώνει θεσμικά την αυτονομία και το αυτοδιοίκτο του αθλητισμού χωρίς αυτό να σημαίνει ασυδοσία. Σημαίνει ότι ο αθλητισμός θα τεθεί κάτω από την αιγίδα μιας νομοθεσίας, που προϋποθέτει διαφάνεια και λογοδοσία.

Ο αθλητισμός παρόλο που αφορά όλο τον κόσμο, εντούτοις στην κυριολεξία κατά κύριο λόγο αφορά τη νεολαία, άρα ταυτίζονται οι σχέσεις και οι απόψεις της ΚΟΕ με το ΥΠΠΑΝ. Η συνεργασία θεωρείται εκ των ουκ άνευ, πρέπει να συνεχιστεί και να ενισχυθεί παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε από κάποιες παρωχημένες αντιλήψεις που προέρχονται δυστυχώς από προσωπικά ελατήρια.

Η ΚΟΕ θέτει όλες τις υπηρεσίες της στη διάθεση του ΥΠΠΑΝ, και η συνεργασία να συνεχιστεί όπως ισχύει τώρα, και να βασίζεται στην ενότητα, την αλληλεγγύη και τον σεβασμό. Εκ μέρους μας υπάρχει απόλυτος σεβασμός στο Υπουργείο, στους θεσμούς, στους αξιωματούχους και τους λειτουργούς, και έχουμε κάθε θέληση να εναρμονιστούμε με τις εισηγήσεις και τις παρατηρήσεις. Επιθυμία μας είναι να συνεχιστεί αυτή η συνεργασία και η συμπαράσταση που έχουμε από το Υπουργείο. Αυτό για μας δεν είναι υποχρέωση αλλά δέσμευση. Το μόνο που ζητούμε εκ μέρους της ΚΟΕ που εκπροσωπεί το Ολυμπιακό κίνημα στην Κύπρο, να υπάρξει ο ελάχιστος σεβασμός απέναντι της.

Θα ήταν παράλειψη εκ μέρους μου αν πρώτα και κύρια, δεν καλωσόριζα τους εκλεκτούς ομιλητές, οι οποίοι παρά το φόρτο εργασίας τους και του βεβαρημένου προγράμματός τους, μας έκαναν τη μεγάλη τιμή να είναι σήμερα μαζί μας και να συμβάλουν με την επιστημονικότητά τους. Η παρουσία τους αναβαθμίζει ποιοτικά τη Σύνοδο μας.

Καλωσορίζουμε τον Δρ Κώστα Φίλη, ο οποίος λόγω της θέσεως του στο Υπουργείο Ενέργειας στην Ελλάδα κρίθηκε απαραίτητη η παρουσία του εκεί, θα είναι μαζί μας μέσω διαδικτυακής απ' ευθείας σύνδεσης Skype.

Καλούμε επίσης τον Δρ Κώστα Γεωργιάδη, γνωστό φίλο της Κύπρου, Κοσμήτορα της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, και καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.

Με ιδιαίτερη χαρά καλωσορίζουμε τον Δρ Γιώργο Δημοσθένους, Πρύτανη του Πανεπιστημίου Frederick και τέως Υπουργό. Επί Υπουργείας του ως Κυπριακή

Ολυμπιακή Επιτροπή είχαμε όχι μόνο άψογη συνεργασία, αλλά και κατανόηση στα προβλήματα μας. Κύριε Πρύτανη ετεροχρονισμένα σας ευχαριστούμε.

Ευχαριστώ επίσης τον Δρ Νίκο Καρτακούλλη που θα τιμήσει με την παρουσία του και θα προσδώσει ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον στη συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης που θα ακολουθήσει.

Ολόκληρη η φιλοσοφία του Ολυμπισμού και κατ' επέκταση του αθλητισμού στο σύνολο του, στηρίζεται στο ιδανικό της ειρήνης. Το υπέρτατο αυτό ανθρωπινό αγαθό, αποτελεί την πεμπτουσία της αθλητικής ιδεολογίας. Τόσο στο θεωρητικό επίπεδο, όσο και στην πρακτική του, ο αθλητισμός έχει σαν αντικειμενικό στόχο να διαδώσει το μήνυμα της ειρήνης. Η συναδέλφωση, η φιλία, η ευγενική άμυλα, η αναγνώριση, η προσπάθεια, ο αλτρουϊσμός είναι μόνο μερικές από τις αρχές που περιέχονται στην αθλητική ιδεολογία και που συνθέτουν την έννοια της ειρήνης. Η δε ειρηνική συμβίωση και ο ειρηνικός αθλητικός αγώνας δηλαδή η πρακτική του αθλητισμού εκφράζει τη δυνατότητα συνύπαρξης και τον ειρηνικό ανταγωνισμό.

Η ειρήνη σαν μια ευρύτερη έννοια, θεωρείται πνεύμα γαλήνης και απόκρουσης κάθε μορφής βίας, και δεν αναφέρεται μόνο στην ανυπαρξία κάθε μορφής πολεμικών συρράξεων. Στην αρχαιότητα, η εκκευρία εξασφάλιζε το απαραβίαστο της Ήσιδος, του ιερού δηλαδή χώρου των Ολυμπίων. Επέτρεπε την ελεύθερη διέλευση ακόμη και μεταξύ εμπόλεμων πόλεων και απαγόρευε την έναρξη εχθροπραξιών κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων.

Η Ολυμπιακή ειρήνη δεν ήταν απλά μια στιγμιαία υπέρ-

βαση της ανθρωπίνης σκέψης, αλλά ταυτόχρονα υπογράμμιζε την επιθυμία και την ανθρωπίνη βούληση για ειρηνική συνύπαρξη. Το θαυμαστό δε στην περίπτωση είναι ότι, ο θεσμός της ιερής εκεχειρίας που αποφάσισε ο βασιλιάς Ίφιτος της Σπάρτης τον 9ο π.Χ. αιώνα, εκτός ελαχίστων και μεμονωμένων περιπτώσεων διήρκεσε για 1200 χρόνια, χωρίς να επιβληθεί από καμιά πολιτική ή στρατιωτική δύναμη, αλλά μόνο με το κύρος και το ηθικό της περιεχόμενο.

Ο σύγχρονος αθλητισμός στηρίζεται πάνω στη λογική μιας ευρύτερης έννοιας για την ειρήνη. Αποτελεί μια προσπάθεια επίδειξης κατανόησης και σεβασμού των συνανθρώπων μας με διαφορετική θρησκεία, χρώμα, ήθη και έθιμα και κοινωνική τάξη. Είναι ακόμη επίδειξη σεβασμού στην ευγενική άμυλα. Ο αθλητικός αγώνας μετατρέπει την πρωταρχική βιολογική επιθετικότητα του ανθρώπου σε κοινωνική σχέση. Η συμμετοχή αθλητών από όλες τις χώρες του κόσμου, είναι μια ένδειξη καλής συνεργασίας όλων των λαών με κοινό στόχο να συνυπάρξουν ειρηνικά. Αποτελεί απόδειξη δυνατότητας αλλά και της θέλησης του ανθρώπου για παγκόσμια ειρήνη.

Τη συμβολή του Ολυμπισμού στη γενικότερη προσπάθεια που πρέπει να καταβάλλεται, αλλά και το μήνυμα της εκεχειρίας σε αρμονική σύνδεση με την εκπαίδευση θα αναλύσουν οι εκλεκτοί ομιλητές, και πιστεύω ότι θα εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα.

Επιτρέψτε μου, να επανέλθω λίγο πίσω στο καλωσόρισμα του Υπουργού. Κύριε Υπουργέ, είχα την τιμή αλλά και την τύχη για να εργαστώ για αρκετά χρόνια υπό τις οδηγίες και τη διεύθυνση του πατέρα σας στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Ήταν Γυμνασιάρχης και εγώ Γυμναστής. Σημειώνω Γυμναστής, και όχι καθηγητής Φυσικής Αγωγής. Εκεί έβλεπα τον κ.Προδρόμου να παρα-

κολουθεί πολλές φορές όταν έκανα Γυμναστική στους μαθητές. Είχα την εντύπωση ότι με επιθεωρούσε. Σε μια περίπτωση μου είπε στην κενή σου ώρα, έλα να συναντηθούμε. Πήγα στο γραφείο του και με ρώτησε αν ασχολούμαι με τον Ολυμπισμό. Του απάντησε ναι, γνωρίζοντας και οι δύο ότι είχα παραβρεθεί σε μια τότε πρόσφατη σύνοδο στην Ολυμπία. Ξεκίνησε να μου αναλύει και να μου εξηγεί τη φιλοσοφία του Πλάτωνα σε σχέση με τη Γυμναστική, την ουσία που έχει στο πνεύμα, στην ψυχή και στο σώμα, και εκεί που ως νεαρός πίστευα ότι τα ήξερα όλα, κατάλαβα ότι δεν γνώριζα παρά ελάχιστα. Εύχομαι κύριε Υπουργέ, από το DNA που σίγουρα κληρονομήσατε από τον πατέρα σας, ένα μικρό δείγμα να αφορά τον Ολυμπισμό. Θα μας βοηθήσει όλους.

Διανύουμε το Ολυμπιακό Έτος 2020. Η Ολυμπιακή Επιτροπή προχώρησε στην έκδοση δύο βιβλίων με θεματολογία την Ολυμπιακή Παιδεία που αφορούν το πρώτο ως Οδηγός Ολυμπιακής Παιδείας τους καθηγητές που ασχολούνται με την Ολυμπιακή Παιδεία, και ένα δεύτερο που αφορά τα 33 Ολυμπιακά αθλήματα που απευθύνεται σε μαθητές Δημοτικού. Τα βιβλία κυκλοφορούν σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, το οποίο τα ενέκρινε, και ξεκίνησε η αποστολή στα σχολεία. Επιπρόσθετα κ. Υπουργέ, θα ήθελα να σας ενημερώσω για την Ολυμπιακή ομάδα, την οποία μέχρι στιγμής αποτελούν 13 αθλητές που έχουν εξασφαλίσει τα όρια και τη συμμετοχή τους στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Μία από τις αθλήτριες της ομάδας που είναι μαζί μας, είναι η ποδηλάτρια Άντρη Χριστοφόρου που θα αγωνιστεί σε δρόμο 130 και πλέον χιλιομέτρων. Χρειάστηκε πολύ πίστη και πολύ προσπάθεια για να πετύχει, και το πέτυχε. Εύχομαι ανάλογη επιτυχία και στο έργο σας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

κ. ΑΝΔΡΕΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Νοιώθω τιμή και χαρά που βρίσκομαι σήμερα ανάμεσα στη μεγάλη οικογένεια του Κυπριακού Αθλητισμού για να απευθύνω χαιρετισμό στην 31η Σύνοδο της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου με θέμα: «Ολυμπισμός – Εκεχειρία - Ειρήνη».

Είναι η Σύνοδος η οποία συνεχίζει την παράδοση στα αθλητικά δρώμενα του τόπου μας, με τις παρεμβάσεις και τοποθετήσεις των εισηγητών και γενικότερα των συμμετασχόντων, δείχνοντας κατευθύνσεις και προοπτικές. Οι εισηγήσεις της Συνόδου είναι επίκαιρες και σημαντικές, που αγγίζουν το σύνολο του αθλητικού κόσμου της Κύπρου.

Το θέμα: «Ολυμπισμός - Εκεχειρία - Ειρήνη», το οποίο θα αναπτύξουν με τις ομιλίες τους οι διακεκριμένοι Πανεπιστημιακοί, Δρ. Κωνσταντίνος Φίλης, Δρ. Κώστας Γεωργιάδης και Δρ. Γιώργος Δημοσθένους, θα δώσουν το έναυσμα για συζήτηση και προβληματισμό, αλλά και για προγραμματισμό – συντονισμό, πώς θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτό το σημαντικό θέμα.

«Ολυμπισμός – Εκεχειρία - Ειρήνη», άγει την παρουσία του από την αρχαιότητα. Ήταν ένας θεσμός που κράτησε για πάνω από χίλια χρόνια και ήταν σεβαστός από τους αντιμαχόμενους. Η εφαρμογή της εκεχειρίας κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών

Αγώνων πρέπει να αγκαλιασθεί ανά την υφήλιο. Όλοι ανεξαρτήτως οι λαοί, να γίνουν υπέρμαχοι της ειρήνης και μέσα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, να προωθούν και να εμπεδώνουν τα Ολυμπιακά ιδεώδη.

Ως Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού μέσα από διάφορα προγράμματα και σχεδιασμούς μας, προωθούμε, προβάλλουμε και θέλουμε να εμπεδώσουμε τις αληθινές αξίες του Αθλητισμού και του Ολυμπισμού. Ο αθλητισμός μπορεί να διαμορφώσει σωστές συνειδήσεις και ολοκληρωμένες προσωπικότητες, να βοηθήσει τους νέους να δημιουργήσουν αντισώματα και αντιστάσεις στους καθημερινούς δελεασμούς που δέχονται. Ο αθλητισμός πρέπει να αφιεθεί να διαδραματίσει εξ' ολοκλήρου το σημαντικό κοινωνικό του ρόλο.

Καταλήγοντας εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες της Συνόδου και τα συμπεράσματα που θα εξαχθούν, να αποτελέσουν εχέγγυο και πυξίδα για την πάρα πέρα ανάπτυξη του Κυπριακού Αθλητισμού.

Συγχαίρω τον Πρόεδρο και τα Μέλη της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου, καθώς και την Κυπριακή Ολυμπιακή Επιτροπή για τη χρήσιμη αυτή διοργάνωση της Συνόδου. Συγχαίρω επίσης τους εισηγητές, καθώς και όλους όσους θα συμμετάσχουν στις συζητήσεις και τοποθετήσεις.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΔΡ ΚΩΣΤΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

ΕΠΙΤΗΜΟΥ ΚΟΣΜΗΤΟΡΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Κύριε Υπουργέ,

Κύριε Πρόεδρε,

Εκλεκτά μέλη της Ολυμπιακής οικογένειας Κύπρου

Κυρίες και κύριοι

Σας ευχαριστώ για την ιδιαίτερη τιμή να με προσκαλέσετε στη Σύνοδο σας για άλλη μια φορά.

Σας μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς της Εφορείας της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας (ΔΟΑ) και ιδιαίτερα του Προέδρου της κ. Ισίδωρου Κούβελου και του Προέδρου της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής κ. Σπύρου Καπράλου.

Οι δεσμοί μεταξύ ΔΟΑ και Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου (ΕΟΑΚ) είναι μακροχρόνιοι και μείζονος σημασίας.

Όλοι γνωρίζουμε ότι στα πρώτα χρόνια λειτουργίας της ΔΟΑ, βρέθηκαν δίπλα στον αείμνηστο Κοσμήτορα της Όττο Σίμιτσεκ, εξαιρετα στελέχη του Αθλητισμού από την Κύπρο, για να στηρίζουν και θεμελιώσουν το θαυμάσιο ανθρωπιστικό έργο της, στο λίκνο του Ολυμπισμού, ως πνευματικό κέντρο των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων από το 1961 ως σήμερα. Ένα μοναδικό κέντρο υπό την αιγίδα της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής που έχει ως γνωστικό αντικείμενο και θεραπεύει τη φιλοσοφία του Ολυμπισμού, αλλά και ένα κέντρο μέσα στο οποίο δημιουργήθηκε η ιδέα της Ολυμπιακής Εκπαίδευσης.

Το 1986 ιδρύθηκε η Εθνική Ολυμπιακή Ακαδημία Κύπρου (ΕΟΑΚ) υπό την προεδρία του Κίκη Λαζαρίδη, και εγκαθιδρύθηκε τον Μάρτιο του 1987 σε μία επίσημη ειδική τελετή παρουσία του τότε Προέδρου της ΔΟΑ αείμνηστου Νίκου Φιλάρετου, του Όττο Σίμιτσεκ και του Κλεάνθη Παλαιολόγου και πλήθους άλλων επισήμων.

Από την ίδρυση της μέχρι σήμερα για 33 συνεχή χρόνια, η ΕΟΑΚ έχει να επιδείξει έντονη κινητικότητα και δραστηριότητα, σε όλους τους εκπαιδευτικούς τομείς,

ιδιαίτερα δε, σε εκπαιδευτικά προγράμματα Ολυμπιακής Παιδείας, και εκδόσεις, πάντοτε υπό την αιγίδα της Κυπριακής Ολυμπιακής Επιτροπής (ΚΟΕ).

Ως εκ τούτου, μεταφέρω τις θερμές ευχαριστίες της Εφορείας της ΔΟΑ και του Προέδρου της και να σας συγχαρούμε για την αδιάλειπτη προβολή των Αρχών και Αξιών του Ολυμπισμού.

Σε ότι αφορά το θέμα της παρούσης Συνόδου, η Εκεχειρία είναι πάντοτε ένα επίκαιρο θέμα για την Ολυμπιακή οικογένεια, καθώς το Ολυμπιακό κίνημα, δεν είναι μόνο ένα αθλητικό κίνημα αλλά είναι ένα κοινωνικό και εκπαιδευτικό κίνημα, και πάνω απ' όλα είναι ένα κίνημα ειρήνης και φιλίας των λαών.

Η Ολυμπιακή Εκεχειρία είναι ένας αναλλοίωτος θεσμός που βελτιώνει τις διαπολιτειακές σχέσεις των Ελληνικών Πόλεων στην αρχαιότητα.

Σήμερα το Ολυμπιακό κίνημα μαζί με άλλους εκπαιδευτικούς φορείς, όπως είναι η UNESCO στο πλαίσιο της ειρηνικής συνύπαρξης, πρέπει να αναπτύξει και αυτός είναι ο στόχος μας, καινοτόμες εκπαιδευτικές ιδέες, για να προωθήσει τον διάλογο μεταξύ των λαών σε όλο τον κόσμο.

Εύχομαι κ. Πρόεδρε, να συνεχίσετε με τον ίδιο ενθουσιασμό το έργο σας, και σας ευχόμαστε καλή επιτυχία.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΗΡΗΞΗ ΕΝΑΡΞΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ 31ης ΣΥΝΟΔΟΥ ΑΠΟ

κ. ΠΡΟΔΡΟΜΟ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ,
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Αγαπητοί Φίλοι του Ολυμπισμού,

Η ομηρική προτροπή “Αιέν Αριστεύειν και υπείροχον έμμεναι άλλων” που διαδόθηκε και καταξιώθηκε ανά το παγκόσμιο ως η σταθερότερη βάση παιδείας και αγωγής, δικαιολογεί και την παρουσία του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας στο σημερινό συνέδριο της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου. Γιατί στην πραγματικότητα η άμεση συσχέτιση του Υπουργείου μας, με την Εθνική Ολυμπιακή Ακαδημία, καθορίζει ως κοινό στόχο την εκπαίδευση στελεχών που θα συμβάλουν στη διαμόρφωση υγιών στο σώμα και στη ψυχική νέων ανθρώπων οι οποίοι θα σταθούν καλύτερα και θα βελτιώσουν τον κόσμο μας μέσα στην εξαιρετικά πολύπλοκη και τόσο δύσκολη κοινωνία του αιώνα μας.

Ο Ολυμπισμός ως κοσμοθεώρηση, τρόπος ζωής και δημιουργικής συνείδησης συμβάλλει στην πληρότητα της ανθρωπίνης ύπαρξης. Αναπτύσσει μια συνείδηση ίδιας προτεραιότητας στο σώμα, στο πνεύμα και την ψυχή, ισορροπώντας τον ανθρώπινο βίο από την περίοδο της εφηβικής εφηβείας ως την ενηλικίωση.

Σε κάθε νέα γενιά ανθρώπων πολλά αλλάζουν και υπερφίλαες τάσεις μετριάζονται. Ο Ολυμπισμός διατηρείται αναλλοίωτος όπως καθιέρωσε τους στόχους του πριν 28 αιώνες: στόχους όπως η ειρήνη, ελεύθερων ανθρώπων στην κλίμακα όλου του κόσμου, η εκκεχειρία, η Δημοκρατία, η αναγώριση, το “Ευ Αγωνίζεσθαι”, ως εκπαιδευτικό εργαλείο, το ιδεώδες του “καλού καγαθού πολίτη”.

Με αυτές τις διαχρονικές αξίες που κληρονόμησε στην ανθρωπότητα όλη, ο ελληνικός πολιτισμός βελτιώνεται όχι μόνο ο αθλητής διά μέσου του Άθλου αλλά και η κοινωνία γενικότερα. Η αθλητική προσπάθεια μεταφέρει το πνεύμα της ευγενικής άμιλλας σε ολόκληρο τον κοινωνικό ιστό.

Αγαπητοί Φίλοι,

Φέτος διανύουμε ένα ολυμπιακό έτος και σε λίγους μόνο μήνες τα βλέμματα όλου του Κόσμου θα στραφούν στο “κλεινόν άστυ” και θα αναμένεται ότι το γνήσιο φως της Ολυμπίας, θα διαλύσει τα σκοτάδια της τυραννίας μιας εμπορευματικής αντίληψης των πάντων, του άκρατου υλισμού, του χρησιμοθηρισμού και της υποκρισίας που ταλανίζουν και το σύγχρονο αθλητισμό.

Ελπίζουμε, ότι η φλόγα που μεταλαμπαδεύεται στους Ολυμπιακούς Αγώνες εκεί στο Τόκυο, θα λάμψει φλόγα παγκόσμιας αλληλοκατανόησης και αδελφότητας, φλόγα συναδέλφωσης των λαών και των ανθρώπων, φλόγα παγκόσμιας ειρήνης.

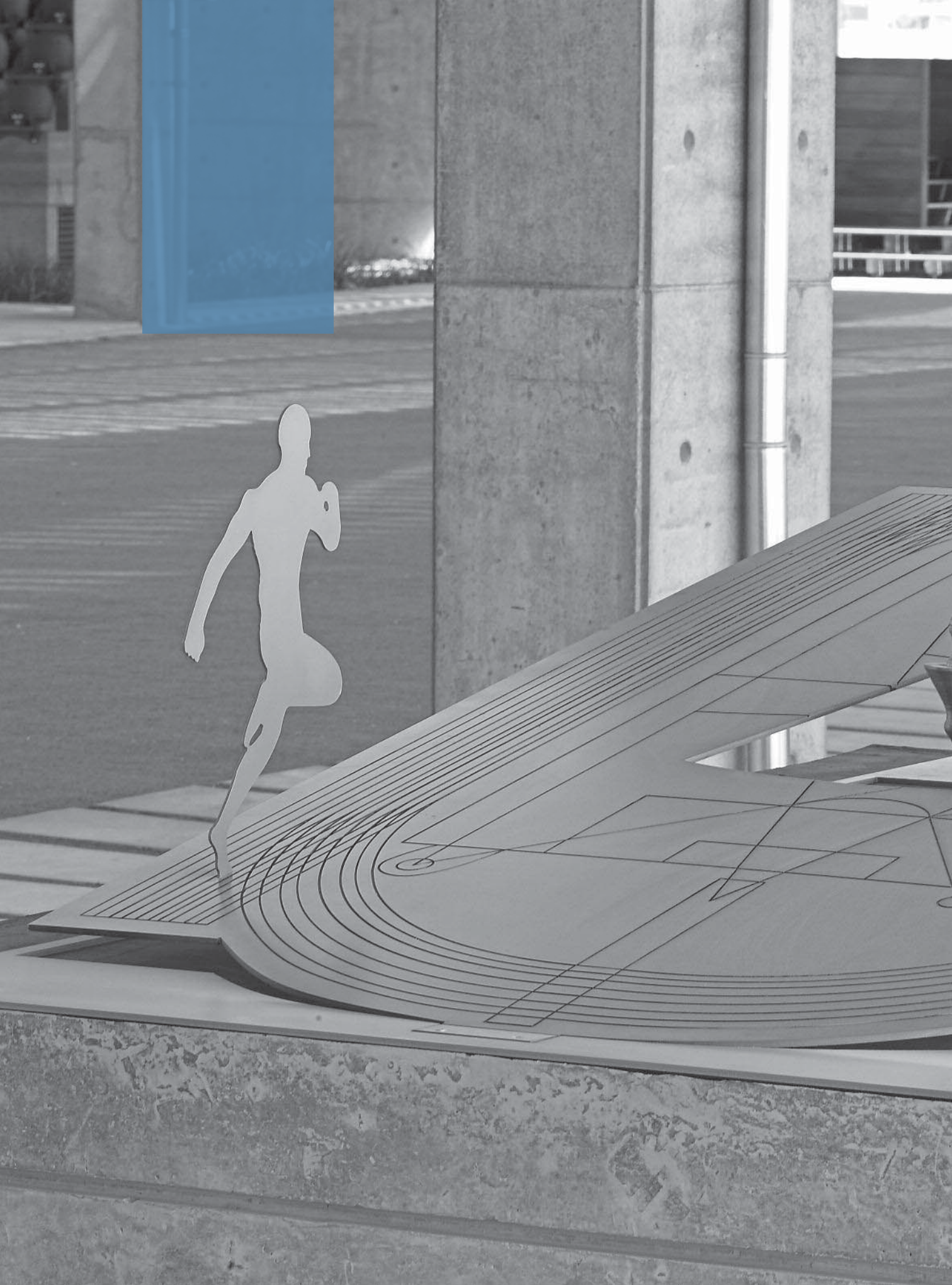
Η Σύνοδος της Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου έχει καθιερωθεί ως σημαντικό ετήσιο γεγονός που συμβάλλει ουσιαστικά στην διάδοση του Ολυμπισμού, ως τρόπος ζωής, συστήματος αγωγής, παιδείας και πολιτισμού.

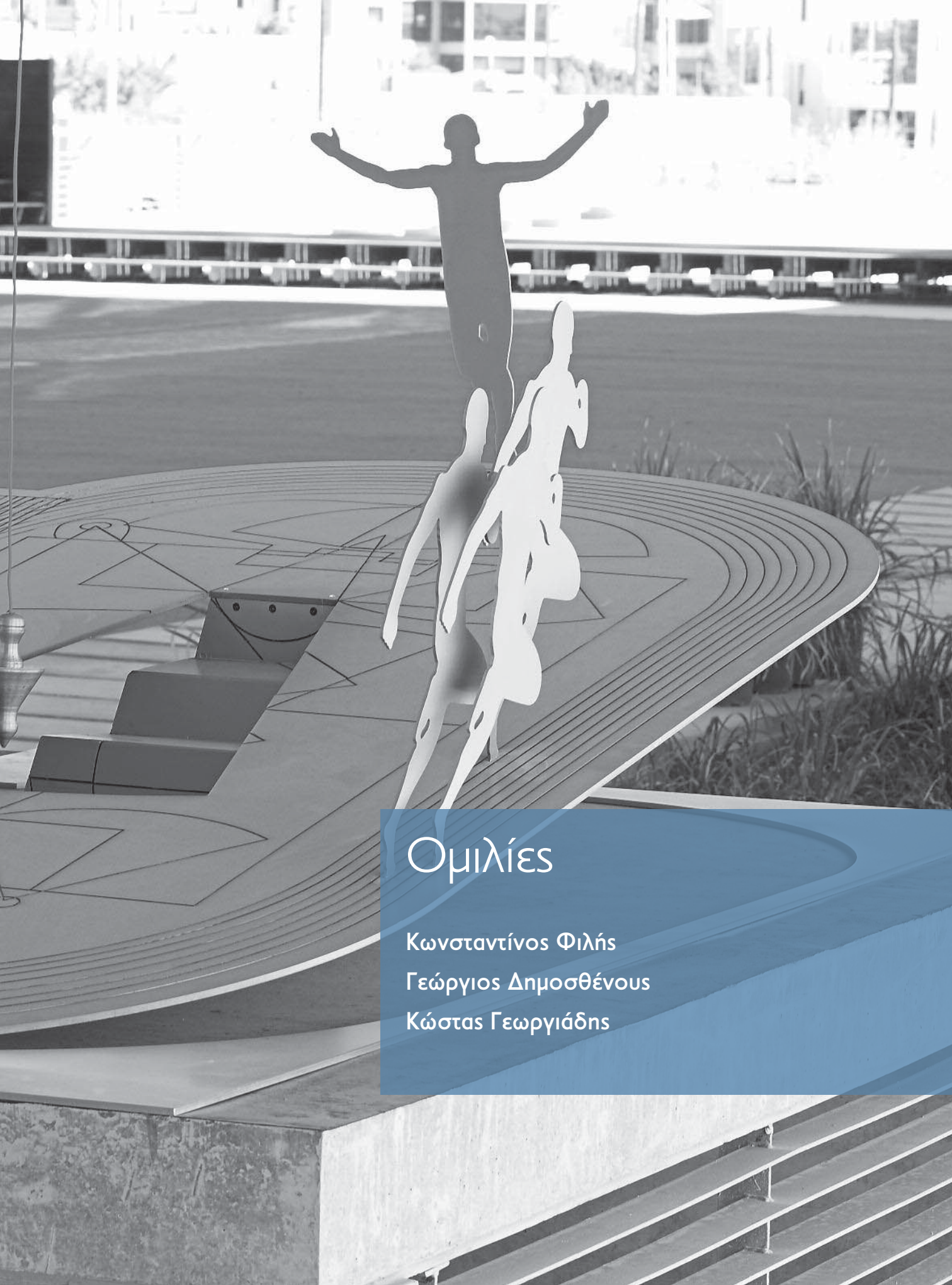
Με ιδιαίτερη ικανοποίηση παρατηρείται ότι η επιλογή των θεμάτων της σημερινής Συνόδου υπηρετεί τα όσα προαναφέρθηκαν “Ολυμπισμός – Εκκεχειρία – Εκπαίδευση - Ειρήνη”, μέσα από τον φακό τριών εξαιρετικών εισηγητών – ακαδημαϊκών από την Ελλάδα και την Κύπρο.

Συγχαίρω την Εθνική Ολυμπιακή Ακαδημία Κύπρου, τον Πρόεδρο και τα Μέλη της και εκφράζω την ευγνωμοσύνη του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας, τόσο για την εκπαιδευτική και κοινωνική της δράση, όσο και για το ευρύτερο κοινωνικό της έργο.

“Η σύναξη πανύμνητη αν υπηρετεί το πνεύμα του αθλητή”.

Με το λιτό αλλά μεστό στίχο του αείμνηστου Κύπρου Χρυσάνθη, εύχομαι μια δημιουργική και παραγωγική Σύνοδο με νέες ιδέες και επωφελή συμπεράσματα και εκ μέρους της Πολιτείας και της Κυβέρνησης, κηρύσσω την έναρξη των εργασιών της 31ης Συνόδου της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου.

Ομιλίες

Κωνσταντίνος Φιλής

Γεώργιος Δημοσθένους

Κώστας Γεωργιάδης

Δρ Κωνσταντίνος Φίλης

Διευθυντής Ινστιτούτου Διεθνών Σχέσεων
Παντείου Πανεπιστημίου και Διευθυντής
Διεθνούς Κέντρου Ολυμπιακής Εκεχειρίας

Βιογραφικό σημείωμα

Διορίστηκε το 2004 και παραμένει μέχρι σήμερα, Επικεφαλής του Κέντρου Ρωσίας-Ευρασίας & ΝΑ Ευρώπης.

Εκλέχθηκε Ανώτερο Συνεργαζόμενο Μέλος (SAM) στο St. Antony's College του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης (2007-2009) και παράλληλα υπήρξε Μέλος του Διεθνούς Συμβουλίου του Ερευνητικού Ινστιτούτου Ευρωπαϊκών και Αμερικανικών Σπουδών. Εν συνεχεία, αναλαμβάνει ερευνητής στο Κέντρο Σπουδών Νοτιοανατολικής Ευρώπης (SEESOX) του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης (2008-2010). Σε αυτό το διάστημα ολοκληρώνει κύκλο αναλύσεων και διαλέξεων, με έμφαση στο ρόλο της Ρωσίας στην ΝΑ Ευρώπη, καθώς και γύρω από ζητήματα γεωπολιτικής της ενέργειας. Ενδιάμεσα τοποθετείται Επιστημονικός Διευθυντής στο Ινστιτούτο Στρατηγικών και Αναπτυξιακών Μελετών (2009-2010).

Τον Ιούλιο του 2012 διορίστηκε από το ΔΣ του ΙΔΙΣ, Διευθυντής Ερευνητικών Προγραμμάτων του Ινστιτούτου Διεθνών Σχέσεων του Παντείου Πανεπιστημίου. Διετέλεσε υπεύθυνος του προγράμματος Jean Monnet για την Εξωτερική Πολιτική της Ε.Ε. (2013 – 2014), Διευθυντής Ομάδας Διοίκησης Έργου του Υπουργείου Ενέργειας με έμφαση στην ενεργειακή διπλωματία (2013-2015), αλλά και μέλος ομάδας εργασίας του ΚΕΜΕΑ, επιφορτισμένης με την ανάλυση κινδύνων ριζοσπαστικοποίησης για την εθνική ασφάλεια.

Έχει συνεργαστεί με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, καθώς και πολυεθνικές εταιρείες.

Είναι διαλέκτης της Σχολής Διοίκησης Επιτελών Πολεμικού Ναυτικού, διδάσκει σε μεταπτυχιακά προγράμματα πανεπιστημίων και είναι μέλος του Ελληνοτουρκικού Φόρουμ καθώς και του Ελληνορωσικού Συνδέσμου. Πρόσφατα ολοκλήρωσε τη συγγραφή βιβλίου σχετικά με την ΕΕ, το προσφυγικό και την τρομοκρατία (εκδ. Παπαδόπουλος).

ΟΜΙΛΙΑ

ΔΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΗΣ

Διευθυντής Ινστιτούτου Διεθνών Σχέσεων Παντείου Πανεπιστημίου
και Διευθυντής Διεθνούς Κέντρου Ολυμπιακής Εκεχειρίας

“Η σημασία της Ολυμπιακής Εκεχειρίας στη σύγχρονη εποχή”

Ξεκινώντας από μια ιστορική αναδρομή.

Θα ήθελα να πω αρχικά τα εξής σε σχέση με την Ολυμπιακή Εκεχειρία, στην αρχαιότητα: Με βάση το μύθο, ο Ίφριτος από την Ηλεία, όταν οι Πόλεις-Κράτη βρισκόντουσαν σε συνεχείς πολέμους, με σκοπό να δει με ποιο τρόπο θα μπορούσε να τερματίσει τους πολέμους, που ήταν συνεχείς και δαπανηροί, προσέφυγε στο Μαντείο των Δελφών. Αυτό ιστορικά έγινε το 776 π.Χ., αλλά υπάρχουν καταγραφές ότι αυτό ήταν το 884 π.Χ.

Το Μαντείο τον προέτρεψε να αναβιώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες, δεν είναι η πρώτη φορά που αναφερόμαστε σε «αναβίωση», ως το μέσον επίτευξης της Ειρήνης. Και αυτό γιατί επιβάλλονταν μια μακρά χρονικά κατάπαυση του πυρός. Ήταν μακρά γιατί δεν υπήρχαν άλλα μέσα για να μετακινηθούν οι αθλητές, οι κριτές αλλά και οι καλλιτέχνες προς την Ολυμπία, προκειμένου να γίνουν οι αγώνες. Απαιτούνταν μια διαδικασία πολύ συγκεκριμένη με την εναπόθεση των όπλων των αθλητών οι περισσότεροι εκ των οποίων ήταν και στρατιώτες, γιατί οι καλύτεροι στρατιώτες των Πόλεων-Κρατών εκείνης της περιόδου, ήταν προφανώς και πολύ καλοί αθλητές. Εναπόθεταν τα όπλα τους και ακολουθούσαν το μονοπάτι της Ολυμπιακής Εκεχειρίας όπως την έχουμε ονομάσει στον σύγχρονο κόσμο, για να βρεθούν στο Αρχαίο Στάδιο και να λάβουν μέρος στους αγώνες.

Αυτή η Εκεχειρία που είναι και το δικό μας σημείο αναφοράς, τηρήθηκε όχι με απόλυτη εβλάβεια αλλά σε κάθε περίπτωση με επιτυχία, για 1200 περίπου χρόνια καθιστώντας την μέχρι σήμερα τη μακροβιότερη περίοδο στα παγκόσμια χρονικά. Καταργήθηκε από τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, ως παγανιστική γιορτή κατά

κύριο λόγο, και είναι αλήθεια ότι η τήρηση της από τις Πόλεις-Κράτη εκείνης της περιόδου, εν πολλοίς οφειλόταν στον φόβο για την τιμωρία από τους Θεούς, και λιγότερο στην επιβολή προστίμου. Δεν ήταν εύκολο εκείνα τα χρόνια να διαπιστώνεται η εφαρμογή της, δεν υπήρχαν μηχανισμοί, και αυτό γινόταν γνωστό μόνο από το αν οι αθλητές μπορούσαν να ταξιδεύουν με ασφάλεια στο χώρο τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων και να επιστρέφουν στις εστίες τους. Έτσι ήταν υποχρεωμένες εκ των πραγμάτων οι Πόλεις-Κράτη να σέβονται την Ολυμπιακή Εκεχειρία πριν, κατά τη διάρκεια και μέχρι την επιστροφή των αθλητών, των καλλιτεχνών – που τότε είχαν μεγάλη αξία – και των θεατών στις εστίες τους.

Περίπου 1700 χρόνια μετά, η Ελληνική κυβέρνηση σε συνεργασία με την Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή, αποφάσισαν να αναβιώσουν την ιδέα της Ολυμπιακής Εκεχειρίας, μετά από ένα πετυχημένο πείραμα που είχαμε το 1994. Τη χρονιά αυτή, κατά τη διάρκεια των Χειμερινών Αγώνων του Λιλλεχάμερ, ενώ μαίνονταν ο εμφύλιος σπαραγμός στη Γιουγκοσλαβία, αποφασίστηκε από τον τότε Πρόεδρο της ΔΟΕ Χουάν Αντόνιο Σάμαρανκ, να ζητήσει από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να σταματήσουν τις ένοπλες συγκρούσεις για 24 ώρες, κατά την τελετή έναρξης των αγώνων. Το εντυπωσιακό είναι ότι αυτή η έκκληση τηρήθηκε ευλαβικά μόνο για 24 ώρες -ξέρουμε τι προηγήθηκε και τι ακολούθησε του 1994 δυστυχώς στα Βαλκάνια- αλλά αυτό ήταν η πρώτη σπίθα η οποία πυροδότησε ευρύτερες πρωτοβουλίες από εκεί και πέρα, διότι κατανοήθηκε και διαπιστώθηκε ότι υπήρχε μία δυναμική. Διαπιστώθηκε επίσης πόσο μεγάλη δύναμη και απήχηση είχε ο αθλητισμός.

Το 2000 ιδρύθηκε το Διεθνές Ίδρυμα Ολυμπιακής Εκεχειρίας και το Διεθνές Κέντρο Ολυμπιακής Εκεχειρίας σε μία κοινή προσπάθεια της Ελληνικής κυβέρνησης, και της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, με την λογική του να τηρείται η κατάπαυση του πυρός επτά μέρες πριν κατά τη διάρκεια των 16 ημερών, και επτά μέρες μετά τους Αγώνες, ουσιαστικά δηλαδή για ένα διάστημα ενός μηνός.

Αυτό το οποίο ακολούθησε ήταν μία διαδικασία ψηφισμάτων η οποία γίνεται στο επίπεδο των Ηνωμένων Εθνών. Κάθε φθινόπωρο ή χειμώνα πριν από τους εκάστοτε Αγώνες, είτε μιλάμε για Χειμερινούς, είτε για Θερινούς Ολυμπιακούς και Παραολυμπιακούς Αγώνες, υιοθετείται ένα ψήφισμα από τα κράτη μέλη, το οποίο προωθείται από την εκάστοτε χώρα που διοργανώνει τους Αγώνες. Το ψήφισμα παρουσιάζεται προς υιοθέτηση στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ και υιοθετείται από τα περισσότερα κράτη μέλη, όχι όλα δυστυχώς. Εξαίρεση αποτέλεσε το 2011, πριν τους Αγώνες του Λονδίνου το 2012, όταν και τα 193 κράτη-μέλη του ΟΗΕ υιοθέτησαν ομόφωνα το ψήφισμα. Τις άλλες φορές, εμπλέκεται η πολιτική, όπως συνέβη στο Σότσι το 2013, ένα χρόνο πριν τους αγώνες στη Ρωσία, όπου λόγω των πολιτικών προβλημάτων κάποιες χώρες δεν στήριξαν το ψήφισμα που έφερε η

Ρωσία για την κατάπαυση του πυρός.

Αντιλαμβανόμαστε βέβαια, ποια είναι η τεράστια χρησιμότητα που έχει η κατάπαυση του πυρός, σε εμπόλεμες ζώνες, έστω και για ένα μήνα, αφού έτσι δίνεται η δυνατότητα για μία σειρά δράσεων. Από την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας, τη διάνοιξη διαδρόμων, έως και χρόνο για την αναζήτηση μιας συμβιβαστικής φόρμουλας. Η κύρια λογική που μας διέπει, είναι πως μέσω της προσωρινής κατάπαυσης του πυρός, δίνουμε χρόνο στα εμπλεκόμενα μέρη, όχι μόνο να καθίσουν στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης, αλλά βλέποντας και τα οφέλη της μη σύγκρουσης, να αναλογιστούν αν προτιμούν και αν αξίζει εντέλει να συνεχίσουν τις εχθροπραξίες, αντί να ζήσουν ειρηνικά, όχι κατ' ανάγκην αρμονικά, αλλά τουλάχιστον ειρηνικά.

Θα αναφέρω επίσης τι συνέβη πριν από ενάμισι χρόνο, στην Κορέα. Είμαστε αρκετά ρεαλιστές για να γνωρίζουμε ότι τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, έχουν περιορισμένη απήχηση, και δεν είναι κατά το ελάχιστο δεσμευτικά. Δεν υπάρχει άλλωστε και ένας μηχανισμός για να τα επιβάλλει. Δεν υπάρχει καν μηχανισμός για να καταγράψει, κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων ποιες είναι οι χώρες ή οι περιοχές στις οποίες μαίνονται πόλεμοι. Θα αναφερθώ μόνο στα κορυφαία

παραδείγματα που έχουμε. Το 2008, την ίδια μέρα που είχαμε την τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων του Πεκίνου, είχαμε την έναρξη των εχθροπραξιών Ρωσίας-Γεωργίας. Το 2012 στο Λονδίνο κάναμε έκκληση ως Διεθνές Κέντρο Ολυμπιακής Εκεχειρίας στη Συρία για να υπάρξει κατάπαυση του πυρός, αλλά αυτό δεν επετεύχθει, για ένα πολύ συγκεκριμένο λόγο. Αναφέρω το παράδειγμα αυτό, για να καταλάβουμε πρακτικά πλέον ποια είναι τα προβλήματα. Όταν απευθυνθήκαμε στον Πρόεδρο της Συρίας Άσσαντ, γιατί είχε υπογράψει το ψήφισμα υπέρ της τήρησης της κατάπαυσης του πυρός, είπε ότι «εγώ μπορώ να το κάνω, αλλά μπορείτε εσείς ή κάποιος μηχανισμός του ΟΗΕ, ότι οι τρομοκρατικές -κατ' αυτόν- ομάδες οι οποίες δρουν στην περιοχή, εξίσου θα δεσμευτούν και θα σεβαστούν την κατάπαυση του πυρός;» Η απάντηση είναι προφανής. Δεν είχαμε κάποιο επιπλέον επιχείρημα και έτσι δεν καταφέραμε την κατάπαυση του πυρός στη Συρία το 2012.

Το θέμα είναι ότι δεν υπάρχει τιμωρία, είτε υπό τη μορφή των πολιτικών αντίμετρων, είτε υπό τη μορφή οικονομικών κυρώσεων, και το μόνο το οποίο μένει τελικά, είναι η απλά και μόνο αρνητική έκθεση των συμβαλλόμενων οι οποίοι δεν τήρησαν την υπογρα-

φή τους, δηλαδή ένα ζήτημα πρωτίστως ηθικό. Ασφαλώς από την άλλη, αν επιβάλλονταν κυρώσεις πολιτικού ή οικονομικού χαρακτήρα, τότε θα είχαμε μία εμπλοκή μεταξύ πολιτικής και αθλητισμού, πράγμα το οποίο, εμείς και το Ολυμπιακό Κίνημα εν γένει, αποφεύγουμε όπως «ο διάβολος το λιβάνι» και εν πολλοίς ορθά. Μπορούμε να συζητήσουμε αν αυτό είναι απόλυτα σωστό ή όχι. Πάντως σε κάθε περίπτωση στην παρούσα στιγμή, μαίνονται 40 συγκρούσεις στον πλανήτη, άλλες γνωστές και άλλες λιγότερο γνωστές. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν πόσο μεγάλος είναι ο βαθμός δυσκολίας, σχεδόν αδύνατο, να μπορέσει να προωθηθεί μια κατάπαυση του πυρός, επί παραδείγματι ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων του Τόκυο 2020.

Από κει και πέρα, ίσως θα μπορούσαμε να δούμε, και εργαζόμαστε προς αυτή την κατεύθυνση για να προσαρμόσουμε στις σημερινές πραγματικότητες, την επιλογή μίας ή δύο συγκρούσεων στις οποίες μπορούμε να εργαστούμε μεθοδικά και συστηματικά, με τη συνδρομή της ΔΟΕ και του ΟΗΕ, και να φέρουμε κάποιο αποτέλεσμα. Σε αυτή την περίπτωση να εργαστούμε την επόμενη φορά, αξιοποιώντας την εμπειρία που έχουμε αποκτήσει, πάνω σε μία νέα υπόθεση, επι-

βραβεύοντας με κάποιο ηθικό τίτλο ή κάποιο άλλο, αυτούς οι οποίοι τήρησαν την κατάπαυση του πυρός.

Θα αναφερθώ στην πολύ μεγάλη σημασία που έχει η εκπαίδευση και τα εκπαιδευτικά προγράμματα, και θα ολοκληρώσω με το τι συνέβη στην Κορέα το Φεβρουάριο του 2018, λίγο πριν τους αγώνες.

Προφανώς πέραν του πεδίου της πολιτικής, οι κυριότερες δράσεις του Ολυμπιακού Κέντρου Ολυμπιακής Εκεχειρίας, εστιάζονται στην Εκπαίδευση. Η Εκπαίδευση, έλεγε ο Νέλσον Μαντέλα, είναι το πιο ισχυρό όπλο που μπορείς να χρησιμοποιήσεις για να αλλάξεις τον κόσμο. Έτσι είναι, και εδώ και αρκετά χρόνια δίνουμε έμφαση στα εκπαιδευτικά μας προγράμματα, προκειμένου να εμψυχήσουμε στο πιο νέο, στο πιο δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας μας, όλες τις αρχές που διέπουν την Ολυμπιακή Εκεχειρία, και κατ' επέκταση την Ειρήνη. Μιλώντας τους για την αποδοχή του διαφορετικού, για την κατανόηση, για τον διάλογο, για τη βία, για τον ρατσισμό, για την ξενοφοβία, για τον εκφοβισμό, για τις ανισότητες, για τον υποβιβασμό, για τη συνύπαρξη, και ούτω καθ' εξής, μπορούμε να καλλιεργήσουμε μια εναλλακτική κουλτούρα συνύπαρξης. Δεν φοβόμαστε να θέσουμε ακόμη και θέματα ταμπού, με τη βοήθεια ειδικών. Γι' αυτό και τρέχουμε μια σειρά προγραμμάτων, πέραν από την παρουσία μας στα σχολεία ή και τα πανεπιστήμια, προς παιδιά, εκπαιδευτικούς και γονείς, ώστε να υποβοηθήσουμε την αντιμετώπιση σύγχρονων φαινομένων τα οποία σχετίζονται δυστυχώς με την εξοίκωση μας και της κοινωνίας ευρύτερα με τα φαινόμενα βίας. Όχι μόνο βίας σωματικής, αλλά και άλλων μορφών, γιατί από τη στιγμή που αρχίζουμε ως κοινωνία να αποδεχόμαστε ή να δικαιολογούμε, την παραμικρή μορφή βίας, τότε έχουμε μπει σε μία ατραπό, από την οποία δύσκολα μπορούμε να εξέλθουμε. Όλα αυτά τα κάνουμε με υπεύθυνο τρόπο, με συγκεκριμένα εργαλεία αντιμετώπισης, με αποσπασμένους Έλληνες αθλητές και Ολυμπιονίκες που έχουμε στο Ολυμπιακό Κέντρο Ολυμπιακής Εκεχειρίας, γιατί όσο ωραία και να μιλάμε εμείς, ο αθλητής που φοράει το εθνόσημο, ο αθλητής που έχει πετύχει, που είναι ένα ζωντανό υπόδειγμα και παράδειγμα για τα νέα παιδιά, μπορεί να δεισδύσει πολύ αποτελεσματικότερα, στις ψυχές, στις καρδιές, και στα μυαλά των παιδιών. Γι' αυτό και είναι πάρα πολύ σημαντικό, να χρησιμοποιούμε αθλητές ως Role Models, για τη νέα γενιά.

Κλείνοντας θα αναφερθώ τι κάναμε το Φεβρουάριο του 2018, και μάλιστα πολύ νωρίτερα από το διάστη-

μα αυτό, από το φθινόπωρο του 2017, για να διασφαλίσουμε ότι θα είχαμε πετυχημένους αγώνες στην Πιεονγκ Τσανγκ της Κορέας. Όπως γνωρίζουμε στην Κορεατική χερσόνησο μάλιστα εδώ και καιρό μία αντιπαράθεση, μία σύγκρουση, η οποία μάλιστα έχει καταστήσει την Κορεατική χερσόνησο μία από τις πιο θερμές περιοχές του πλανήτη. Γιατί εκτός από όλα τ' άλλα, υπάρχει και η υποψία κατοχής πυρηνικών όπλων, που αντιλαμβανόμαστε όλοι τι τυχόν συνέπειες θα είχε η χρήση αυτών των όπλων. Σε αυτό λοιπόν το πλαίσιο και έχοντας να αντιμετωπίσουμε δύο πολύ δύσκολες πολιτικές προσωπικότητες, όπως είναι ο Πρόεδρος Τραμπ των ΗΠΑ και ο ηγέτης της Βορείου Κορέας Κιμ Γιονγκ Λιγκ, έπρεπε να διασφαλίσουμε και να διασφαλίσει και η Νότιος Κορέα την ομαλή διεξαγωγή των Αγώνων. Με διάφορες ενέργειες που έγιναν, που ίσως είναι καλύτερο στην παρούσα φάση να μην αναφερθούν, καταφέραμε τόσο η Βόρειος Κορέα να συνυπογράψει και να υιοθετήσει το ψήφισμα τήρησης κατάπαυσης του πυρός, που ήταν μία πρώτη ανακούφιση από πλευράς μας και για όλο τον κόσμο, όσο και να έχουμε όχι μόνο μια συμμετοχή, αλλά μια διάδραση πολύ έντονη μεταξύ Νοτιοκορεατών και Βορειοκορεατών. Να έχουμε την παρουσία της αδελφής του ηγέτη της Βορείου Κορέας στην τελετή έναρξης των Αγώνων, να έχουμε μια σειρά ενεργειών οι οποίες μας οδήγησαν σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, σε αυτό που βλέπουμε σήμερα, όπου παρά τα πολύ έντονα προβλήματα στην Κορεατική χερσόνησο, υπάρχει και μία προοπτική διευθέτησης. Δε λέμε ότι οι Ολυμπιακοί και Παραολυμπιακοί Αγώνες της Πιεονγκ Τσανγκ, έφεραν απαραίτητα κοντά Βόρειο Κορέα, ΗΠΑ και Νότιο Κορέα, αλλά οπωσδήποτε συνετέλεσαν σε πολύ μεγάλο βαθμό, και θα αναφερθώ μόνο στο εξής. Ένα μήνα πριν τους αγώνες, δηλ. τον Ιανουάριο του 2018, με βάσει τον προγραμματισμό, θα υπήρχε τακτικό Γυμνάσιο, δηλαδή ασκήσεις μεταξύ Νότιας Κορέας και ΗΠΑ. Αυτών των ασκήσεων ακολουθούσε πάντα μία πυραυλική δοκιμή, από πλευράς Βορείου Κορέας, ως αντίποινα-αντίδραση. Καταφέραμε να αναστείλουμε και το πρώτο, αφού δεν έγινε ποτέ αυτή η άσκηση, και αυτό δεν προκάλεσε με τη σειρά του την αντίδραση των Βορειοκορεατών. Οπότε πήγαμε σε μία ομαλή διαδικασία, και μπορώ να πω ότι οι αγώνες -εφόσον υπήρχε και η πολιτική βούληση, αλλά βάλαμε και μες ένα λιθαράκι σε αυτό-, έγιναν σε ομαλές συνθήκες και αποτέλεσαν εφελτήριο για ενέργειες που ακολούθησαν σε σχέση με την εξομάλυνση σε μία πάρα πολύ θερμή περιοχή του πλανήτη.

Διαδικτυακή Συζήτηση με τον ομιλητή

Συντονιστής Ντίνος Μιχαηλίδης: Ξεκινώντας από την περίπτωση της Κορέας, μήπως η προσέγγιση προήλθε από το γεγονός ότι πρόκειται για δύο κράτη με την ίδια κουλτούρα, την ίδια θρησκεία, την ίδια γλώσσα, τα ίδια ήθη και έθιμα, και έτσι η πίεση του κόσμου να είναι πιο δυνατή από άλλα κράτη με διαφορετικές κουλτούρες;

Κωνσταντίνος Φίλης: Ναι, έχετε δίκαιο, ασφαλώς η κοινή αφετηρία αποτέλεσε για μας έναν τρόπο και ένα δεδομένο που διευκόλυνε το έργο μας, σημειώνω όμως ότι τα τελευταία 70 χρόνια, παρά την κοινή κουλτούρα, παρά τις κοινές πολιτιστικές αναφορές, είχαμε μια κατάσταση που επιδειωνόταν. Αν δεν είχαμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες – ήταν πραγματικά πολύ ευτυχής η συγκυρία – ενδεχομένως σήμερα τα πράγματα στην Κορεατική χερσόνησο να ήταν πολύ χειρότερα απ’ ότι αυτή τη στιγμή.

Συντονιστής Ντίνος Μιχαηλίδης: Όταν τα κράτη υπογράφουν μια συνθήκη και δεν την τηρούν, ασφαλώς θα πρέπει να υπάρχει «τιμωρία», που δεν μπορεί να είναι πολιτική, αλλά μήπως θα μπορούσε η ΔΟΕ να αποκλείσει τα κράτη αυτά από τους επόμενους Αγώνες;

Δρ Κωνσταντίνος Φίλης: Έχει γίνει εκτενής, διεξοδική συζήτηση για αυτό το θέμα. Δε λέω ότι απαραίτητα έχουμε καταλήξει στα ορθά συμπεράσματα, αλλά η συζήτηση αυτή είναι υπεραναλυτική. Υπάρχουν δύο σχολές σκέψης. Η μία είναι αυτή που υποστηρίζει ότι η ΔΟΕ πρέπει να λαμβάνει αποφάσεις που θα στέλνουν ένα μήνυμα καθαρό, προς τα κράτη-μέλη της (208), κατά 15 περισσότερα από τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ. Αυτό το καθαρό μήνυμα θα είναι ότι δεν είναι αποδεκτές συμπεριφορές βίας. Για θέματα ντόπινγκ είναι γνωστή η απόφαση για τους αθλητές της Ρωσίας, οι οποίοι για μια ακόμη φορά θα συμμετάσχουν στους Αγώνες όχι

με τα χρώματα της χώρας τους. Κάτι αντίστοιχο θα μπορούσε να συμβαίνει σε περιπτώσεις πολέμων και συγκρούσεων. Αυτό το θέμα, τέθηκε επιτακτικά, εμφανικά, τον Αύγουστο του 2008, όταν είχαμε την ίδια μέρα της έναρξης των Αγώνων του Πεκίνου, την έναρξη των εχθροπραξιών μεταξύ Ρωσίας-Γεωργίας. Η απόφαση ήταν, οι αθλητές των δύο αυτών κρατών να αγωνιστούν υπό την Ολυμπιακή σημαία, και αυτό ήταν το καλύτερο που μπορούσε να γίνει από την οπτική της ΔΟΕ. Δεν θέλουμε, και το αντιλαμβανόμαστε όλοι, ο αθλητισμός να εμπλακεί με την πολιτική, και το αντίστροφο, αφού από μια τέτοια εξέλιξη μπορεί σε πρώτη φάση να έχουμε κάτι που θα μας αρέσει όλους, μία τιμωρία, ή καλύτερα μία συνέπεια, μία κύρωση, η οποία θα αλλάξει τα δεδομένα, αλλά ταυτόχρονα ανοίγει μία κερκόπορτα. Αν ο αθλητισμός εμπλακεί με την πολιτική, θα έχουμε πολύ σοβαρά προβλήματα από και πέρα, γιατί η πολιτική θα θέλει να εμπλέκεται περισσότερο στον αθλητισμό και αυτό είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να το αποφύγουμε.

Σε τελική ανάλυση, ποιος μπορεί να ορίσει ότι είναι εν δίκω, ή ποιος είναι δίκαιος ή σε άμυνα, σε ένα πόλεμο; Γνωρίζουμε πολύ καλά, τι συμβαίνει με τους πολέμους και τις συγκρούσεις, και τις νομιμοποιητικές βάσεις που προσπαθούν να δημιουργήσουν. Επίσης γνωρίζουμε πολύ καλά, και ειδικότερα στην Κύπρο, ότι το διεθνές δίκαιο, δεν μπορεί να επιβληθεί, δεν μπορεί να προωθηθεί, και ότι είναι η ισχύς η οποία επικρατεί. Άρα θα ήταν πολύ δύσκολο κατά την εκτίμηση μου να μπούμε σε μία τέτοια διαδικασία. Και μένα πολλές φορές, με εξοργίζει και με πονάει να βλέπω πολλές φορές να μένουν ατιμώρητες ολόκληρες χώρες, αλλά κάποιος μπορεί να ανταπαντήσει και να πει, τι φταίει ο αθλητής ο οποίος προετοιμαζόταν τέσσερα χρόνια, αφιέρωσε τον χρόνο από τη ζωή του, και αφοσιώθηκε στις προπονήσεις του, με την πειθαρχία που απαιτείται, για να φτάσει στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Και μετά να έρθουμε εμείς να κάνουμε τι; Να στερήσουμε από μια απόφαση της πολιτικής ηγεσίας, την συμμετοχή του αθλητή; Οπότε η απάντηση είναι συμμετέχουν οι αθλητές μεν, κάτω από την Ολυμπιακή σημαία δε. Αυτό είναι το καλύτερο ή το ισχυρότερο όπως το προσεγγίζει ο καθένας που μπορεί να επιβληθεί.

Συντονιστής Ντίνος Μιχαηλίδης: Μία τελευταία παρατήρηση, που θα συνθεθεί και με τις επόμενες ομιλίες. Αναφερθήκατε σε εκπαίδευση. Μήπως εννοούσατε γενική εκπαίδευση ή καλύτερα μόρφωση;

Δρ Κωνσταντίνος Φίλης: Είναι απόλυτα ορθή η παρατήρηση σας. Υποτίθεται ότι αυτά πάνε μαζί. Αλλά, αν πρέπει να τα διαχωρίσουμε για να γίνει κατανοητό, τότε ασφαλώς. Θέλουμε να εκπαιδεύουμε ανθρώπους οι οποίοι ταυτόχρονα θα είναι μορφωμένοι. Επιτρέψτε όμως να σημειώσω, ότι δεν αρκεί η μόρφωση στο επίπεδο της πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας, ή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Απαιτείται και η κοινωνική μόρφωση. Και αυτό το οποίο εμείς προσπαθούμε να κάνουμε μαζί με τη Διεθνή Ολυμπιακή Ακαδημία, την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και άλλους φορείς, στην Ελλάδα και Διεθνείς είναι να συμβάλουμε σε αυτό που ορίζουμε «κοινωνική μόρφωση» ενός νέου. Δηλαδή, να του δώσουμε παράλληλα με ότι άλλο μπορεί να κάνει, να καταλάβει ποιες είναι οι πραγματικές Αρχές και Αξίες, οι οποίες χαρακτηρίζουν το Ολυμπιακό κίνημα και τον Αθλητισμό εν γένει, ποια είναι τα οφέλη, ποια πρέπει να είναι η αντιμετώπιση του συναγωνιστή ή και του αντιπάλου μέσα στις «τέσσερις γραμμές του γηπέδου», αλλά και εκτός αυτών. Προσπαθούμε να δημι-

ουργήσουμε μία άλλη κουλτούρα, διότι μπορεί κάποιος να είναι πρώτος μαθητής, ή πρώτος αθλητής, αυτό δεν σημαίνει ότι έχει και την αναγκαία μόρφωση, ή ότι γνωρίζει ακριβώς τι είναι αυτό το οποίο κάνει.

Πραγματοποίησα πριν από έξι χρόνια μία συζήτηση με Ιταλίδα Ολυμπιονίκη, που συμμετείχε σε Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες και ήταν από τα μεγαλύτερα ονόματα της χώρας της. Μου είπε λοιπόν κάτι το οποίο με προβλημάτισε, και έκτοτε έχουμε αποφασίσει να προσπαθούμε τουλάχιστον να εκπαιδεύουμε ή να μορφώνουμε ή να επιμορφώνουμε όχι μόνο τους μαθητές, όχι μόνο τους δασκάλους, καθηγητές, γονείς και κηδεμόνες, αλλά και τους ίδιους τους αθλητές. Μου είπε λοιπόν «πήρα χρυσά, ασημένια και χάλκινα μετάλλια, ήμουν πρώτο όνομα στη χώρα μου, αλλά μόνο όταν ολοκλήρωσα την αθλητική μου καριέρα συνειδητοποίησα τι σημαίνει Ολυμπιακές Αξίες και Αρχές, τι είναι αυτό που κρύβεται πίσω από τον αθλητισμό, και ποια είναι η δύναμη του αθλητισμού. Έκτοτε βλέπω με άλλα μάτια πολλούς αθλητές, διότι κάποιος μπορεί να είναι ένας υπεραθλητής, αλλά να μην μπορεί να είναι ταυτόχρονα ένα Role Model, ένα πρότυπο για τη νέα γενιά. Γιατί; Γιατί κάνει π.χ. λανθασμένες δηλώσεις, κάνει καταχρήσεις κ.λ.π. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και ευχαριστώ που μου δίνετε την ευκαιρία για να το επισημάνω. Φρονώ δε, ότι μόρφωση και εκπαίδευση πρέπει να πηγαίνουν μαζί, αλλά αν διαχωρίσουμε τις έννοιες συμφωνώ με την παρατήρηση σας.

Καθηγητής Γεώργιος Δημοσθένους

Βιογραφικό σημείωμα

Ο Γιώργος Δημοσθένους απέκτησε το Δίπλωμα Μηχανολόγου Μηχανικού (1989) και το Διδακτορικό Δίπλωμα Μηχανικού (1996) από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Είναι μέλος του Επιστημονικού Τεχνικού Επιμελητηρίου Κύπρου (ΕΤΕΚ), καθώς και άλλων διεθνών επιστημονικών εταιρειών και συνδέσμων όπως ASME, ImechE, SME και SAE.

Ο Δρ Γιώργος Δημοσθένους είναι Καθηγητής στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών και Πρύτανης του Πανεπιστημίου Frederick. Σήμερα είναι Πρόεδρος της Συνόδου των Πρυτάνεων των Κυπριακών Πανεπιστημίων και μέλος του Συμβουλίου του Φορέα Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας της Ανώτερης Εκπαίδευσης. Διατέλεσε, επίσης, Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου από το 2008 μέχρι το 2011. Κατά την περίοδο 2011-2013 διατέλεσε Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού. Διατέλεσε, επίσης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Ιδρύματος Διαχείρισης Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων (ΙΔΕΠ) Δια Βίου Μάθησης και μέλος του Κυπριακού Επιστημονικού Συμβουλίου (ΚΕΣ). Κατά την περίοδο 2006-2010 ήταν ο εκπρόσωπος της Κύπρου στην Επιτροπή για τα Υλικά, τη Φυσική και τις Νανο-Επιστήμες του ευρωπαϊκού προγράμματος COST. Συμμετείχε σε διάφορες Επιστημονικές και Οργανωτικές Επιτροπές διεθνών και εθνικών συνεδρίων. Από το 1996 μέχρι το 2007 εργάστηκε ως Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Frederick Institute of Technology ενώ την περίοδο 1997-2007 διατέλεσε Πρόεδρος του Τμήματος.

Ως Πρύτανης και Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Frederick έχει προωθήσει την εισαγωγή νέων προγραμμάτων σπουδών προπτυχιακού, μεταπτυχιακού και διδακτορικού επιπέδου, ενώ από το 2015 έχει προωθήσει νέα εξ αποστάσεως προγράμματα σπουδών προπτυχιακού και μεταπτυχιακού επιπέδου. Επί θητείας του υπεγράφη μεγάλος αριθμός πρωτοκόλλων συνεργασίας με ξένα πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα διεθνούς κύρους ενώ στα πλαίσια προώθησης της δια βίου εκπαίδευσης έχει ολοκληρώσει τη δημιουργία και πιστοποίηση του Εκπαιδευτικού και Εξεταστικού Κέντρου Frederick. Έχει ιδρύσει και είναι Πρόεδρος του Ινστιτούτου Διά Βίου Μάθησης ενώ ήταν ο επικεφαλής της ομάδας για την ίδρυση και λειτουργία και της Ναυτικής Ακαδημίας Κατάρτισης του Frederick με την επωνυμία Cyprus Marine Technology Academy. Από το 2007 είναι ο υπεύθυνος κατάρτισης Πανεπιστημίου με ευθύνη το σχεδιασμό και οργάνωση των δραστηριοτήτων κατάρτισης.

Ο Δρ Δημοσθένους υπήρξε ο Υπεύθυνος Έργου για τη συγγραφή Αναλυτικών Προγραμμάτων Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στους Κλάδους Μηχανολογίας, Δομικών Έργων και Βιομηχανικού Σχεδιασμού, ενώ ήταν ο υπεύθυνος έργου για περισσότερες από 20 συμβάσεις για την πραγματοποίηση εξετάσεων για πλήρωση θέ-

σεων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Διατέλεσε, επίσης, Συντονιστής και Επιστημονικός Υπεύθυνος του Γραφείου Διασύνδεσης με τη Βιομηχανία και τον Επιχειρηματικό Κόσμο του Πανεπιστημίου Frederick.

Ως Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού προώθησε θέματα στα πλαίσια της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης όπως τα νέα Αναλυτικά Προγράμματα, την επέκταση των Μουσικών Σχολείων και των Ζωνών Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας, την ίδρυση και λειτουργία των Μεταλυκειακών Ινστιτούτων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης και την ίδρυση της Ιατρικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο Κύπρου. Κατέθεσε, επίσης, στη Βουλή, ύστερα από έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, το Νομοσχέδιο για την ίδρυση του Φορέα για τη Διασφάλιση και Πιστοποίηση της Ποιότητας της Ανώτερης Εκπαίδευσης. Κατά τη διάρκεια της θητείας του, μέσα από συντονισμένες και μεθοδικές προσπάθειες, ιδρύθηκε και ξεκίνησε τη λειτουργία του το Γαλλοκυπριακό Σχολείο. Συμμετείχε σε διάφορες διυπουργικές Επιτροπές, ενώ εκτελούσε και χρέη Α' Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας και Β' Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών και Υπουργού Εξωτερικών. Ως Πρόεδρος του Συμβουλίου Υπουργών την περίοδο της Κυπριακής Προεδρίας προώθησε θέματα όπως την επικύρωση της μη τυπικής και άτυπης μάθησης, την αντιμετώπιση του προβλήματος του αναλφαβητισμού, το θέμα της αριστείας στη διδασκαλία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την κοινωνική ενσωμάτωση και συμμετοχή όλων των νέων στη δημοκρατική ζωή και την ολιστική προσέγγιση της πολιτιστικής διακυβέρνησης.

Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται κυρίως σε θέματα που εμπίπτουν στις επιστημονικές περιοχές των Κατεργασιών των Υλικών και του Σχεδιασμού Κατασκευών. Ασχολήθηκε συστηματικά, σε ερευνητικό επίπεδο, με θέματα πειραματικής και υπολογιστικής μελέτης και σχεδιασμού νέων μεταλλικών στηθαίων ασφαλείας και συμπεριφοράς του συστήματος όχημα-στηθαίο σε συνθήκες σύγκρουσης. Ανέπτυξε, επίσης, ερευνητική δραστηριότητα στο πεδίο της μάθησης στις Φυσικές Επιστήμες και τη Μηχανική. Το τελευταίο χρονικό διάστημα ασχολείται συστηματικά με θέματα διασφάλισης της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση καθώς και με θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο της ανάδειξης της αριστείας της διδασκαλίας στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Ασχολείται επίσης σε ερευνητικό επίπεδο με τα θέματα της μη τυπικής και άτυπης μάθησης. Συμμετείχε ως συντονιστής και επιστημονικός υπεύθυνος σε σημαντικό αριθμό ερευνητικών προγραμμάτων που χρηματοδοτήθηκαν από το Ίδρυμα Προώθησης Έρευνας και την ΕΕ. Από την ερευνητική του εργασία έχει προκύψει μεγάλος αριθμός δημοσιεύσεων και ανακοινώσεων σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και συνέδρια. Είναι συν-συγγραφέας δύο επιστημονικών βιβλίων. Το δημοσιευμένο του έργο έχει αναγνωριστεί διεθνώς με 977 ετεροαναφορές.

ΟΜΙΛΙΑ

ΔΡ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΠΡΥΤΑΝΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ

“Η συμβολή της Εκπαίδευσης στην κατανόηση των αρχών και αξιών του Ολυμπισμού”

Φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι

Είναι αδιαμφισβήτητο και παγκοσμίως αποδεκτό ότι ο Αρχαίος Ελληνικός Πολιτισμός είχε και εξακολουθεί να έχει πολύ σημαντική επιρροή στη διαμόρφωση του Παγκόσμιου Πολιτισμού σε όλα τα επίπεδα και ιδιαιτέρως του σύγχρονου κόσμου. Ως προς τούτο θεωρώ ότι, οι πλέον σημαντικές παράμετροι του αρχαιοελληνικού πολιτισμού που επέδρασαν στη διαμόρφωση του Παγκόσμιου Πολιτισμού είναι οι εξής:

- Η ιδέα, οι αρχές και οι αξίες της Δημοκρατίας
- Η ιδέα, οι αρχές και οι αξίες της Φιλοσοφίας
- Η ιδέα, οι αρχές και οι αξίες του Ολυμπισμού

Η Δημοκρατία, ως πολιτειακό σύστημα, καθιερώθηκε σε όλες τις ελεύθερες χώρες, προάγοντας κατ' αρχάς την ιδέα του ελεύθερου και ενεργού πολίτη, την ισονομία, την ισοπολιτεία και το δικαίωμα της συμμετοχής όλων των ατόμων στα πολιτειακά όργανα ενός κράτους, θεσπίζοντας ταυτόχρονα μηχανισμούς ελέγχου της κάθε εξουσίας ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες, οι αυταρχισμοί και η κατάχρηση εξουσίας από τους εκάστοτε κυβερνώντες.

Η Φιλοσοφία, ως μέθοδος αναζήτησης της αλήθειας, επηρέασε την επιστημονική σκέψη και συνέβαλε καθοριστικά στην προαγωγή της εκπαίδευσης και της έρευνας και κατ' επέκταση της επιστημονικής, κοινωνικής, οικονομικής και τεχνολογικής προόδου σε όλους του τομείς.

Άλλωστε, δεν είναι καθόλου τυχαίο που στο αγγλοσαξωνικό σύστημα το ανώτερο πανεπιστημιακό δίπλωμα, το Διδακτορικό, απονέμεται υπό τον τίτλο Philosophy Degree, αποδιδόμενος εν συντομία ως PhD, όρος που έχει καθιερωθεί και διεθνώς.

Ο Ολυμπισμός, ως ιδέα, είναι αυτός που έσπασε το φράγμα των συνόρων του κράτους προάγοντας πανανθρώπινες, διαχρονικές και οικουμενικές αξίες για πάνω από 1000 χρόνια, όπως το «Ευ αγωνίζεσθαι»,

την «αριστεία», «την ειρηνική συνύπαρξη», τη «συμφιλίωση», «τη κοινή συμβίωση», «το σεβασμό στη διαφορετικότητα», την «εκεχειρία» και την «παγκόσμια ειρήνη». Αναμφίβολα, η επανασύσταση των Ολυμπιακών αγώνων, η σύσταση της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής αλλά και των Εθνικών Ολυμπιακών Επιτροπών συνέβαλαν και εξακολουθούν να συμβάλλουν στη διάδοση αυτών των αρχών και αξιών, διατηρώντας ωστόσο και διαφυλάσσοντας το αρχέτυπό τους στο μέτρο του δυνατού.

Φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι

Εδώ ας μου επιτραπεί να κάνω μια πολύ σημαντική επισήμανση, στη βάση της οποίας διαμορφώνεται στη συνέχεια και η ομιλία μου.

Οι τρεις προαναφερθείσες παράμετροι του αρχαιοελληνικού πολιτισμού, δηλ. η Δημοκρατία, η Φιλοσοφία και ο Ολυμπισμός έχουν κοινό υπόβαθρο που δεν είναι άλλο από «τη διαπαιδαγώγηση των νέων», κατά πως ορίζεται στην αρχαιότητα, ή αν θέλετε «την εκπαίδευση των νέων ανθρώπων», κατά πως ορίζεται σήμερα. Δηλ. οι παράμετροι αυτοί, της Δημοκρατίας, της Φιλοσοφίας και του Ολυμπισμού έθεσαν στο επίκεντρο τους τον άνθρωπο και μάλιστα από νεαρά ηλικία. Γιατί αυτό ακριβώς είναι το κυρίαρχο χαρακτηριστικό του αρχαιοελληνικού πολιτισμού. Ο ανθρωποκεντρισμός. Και μόνο ως τέτοιος μπορεί να υπάρξει.

Δεν θα ήταν λοιπόν καθόλου υπερβολή να πούμε ότι εκεί και όπου δεν υπάρχει η σωστή διαπαιδαγώγηση των νέων δεν μπορεί να θεμελιωθεί η Δημοκρατία, δεν μπορεί να εφαρμοστεί η Φιλοσοφία, δηλ. η αναζήτηση της αλήθειας και δεν μπορούν να διαδοθούν και να γίνουν καθημερινό βίωμα οι αρχές και οι αξίες του Ολυμπισμού.

Δεν θα ήταν επίσης καθόλου υπερβολή να πούμε ότι η ανάπτυξη, η διεύρυνση και η εξαπλώση της Δημο-

κρατίας, η ανάπτυξη της Φιλοσοφίας σε όλους τους τομείς αλλά και η καθιέρωση και η πραγματοποίηση των Ολυμπιακών αγώνων στην αρχαιότητα για 1000 χρόνια περίπου αλλά και η επανασύσταση τους τα τελευταία 120 χρόνια είναι απτά και χειροπιαστά παραδείγματα των καρπών της παιδείας και ιδιαιτέρως της διαπαιδαγώγησης των νέων.

Φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι

Ας δούμε τώρα τα χαρακτηριστικά της διαπαιδαγώγησης των νέων κατά την αρχαιότητα η οποία εξελισσόταν σε διάφορες βαθμίδες. Κάνοντας χρήση σύγχρονων όρων θα λέγαμε ότι ξεκινούσε από τη βασική εκπαίδευση, που θεωρείτο κοινωνικό αγαθό, και μετεξελισσόταν στη συνέχεια σε ανώτερη εκπαίδευση με την εισαγωγή των νέων στις λεγόμενες ακαδημίες ή σχολές, όπως αυτή του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, του συμπατριώτη μας Στωικού φιλόσοφου του Ζήνωνα του Κιτιέα και πολλών άλλων σε όλες τις πόλεις του αρχαίου κόσμου και όχι μόνο στη Αθήνα.

Ως γνωστό η βασική εκπαίδευση περιελάμβανε τα μαθήματα:

- Της Γραμματικής (υπό την αρχαία έννοια της λέξης Γραμματική και όχι της σύγχρονης)
- Της Μουσικής, και
- Της Γυμναστικής

Ταυτόχρονα δε, βλέπουμε ότι οι κύριες υλικές υποδομές σε κάθε πόλη δεν ήταν άσχετες με τα προαναφερθέντα. Κάθε πόλις διέθετε τουλάχιστον ένα ναό, ένα βωμό, ένα θέατρο, ένα ωδείο και ένα στάδιο μαζί με άλλες αθλητικές εγκαταστάσεις, όπως το γυμναστήριο, η παλαίστρα ή ο ιππόδρομος.

Πρόκειται δηλ. για ένα πολύ καλά οργανωμένο κοινωνικό και εκπαιδευτικό σύστημα προς το οποίο όχι μόνο υπήρχε βαθιά πίστη αλλά και με διάφορα σύντομα κι' εμπνευσμένα ρητά ενισχυόταν η υπόστασή του. Όπως το,

«Νους υγιής εν σώματι υγιεί» με το οποίο ισχυροποιείται ο δεσμός της ταυτόχρονης πνευματικής και σωματικής καλλιέργειας ως απαραίτητη προϋπόθεση ολοκληρωμένης διαπαιδαγώγησης.

Ή..., όπως το απόφθεγμα του Πλούταρχου

«ὁ δὲ θεωρητικὸς, τοῦ πρακτικοῦ διαμαρτάνων, ἀνωφελής,

ὁ δὲ πρακτικὸς, ἀμοιρῆσας φιλοσοφίας, ἄμουσος καὶ πλημμελής.»

με το οποίο ενισχύεται ο δεσμός της πρακτικής φιλοσοφίας με τις τέχνες και ιδιαιτέρως τη μουσική.

Ακόμα δε αξίζει να κάνουμε ιδιαίτερη αναφορά στην Πολιτεία του Πλάτωνα όπου εξυμνείται ο **«συν-χρονισμός»**, επί τη βάση **«κοινού ρυθμού»** της μουσικής με το χορό, τον οποίο ο Πλάτωνας θεωρούσε ως ύψιστης μορφής σωματική άσκηση.

Ετούτο το αρχέτυπο τρισυπόστατο της βασικής εκπαίδευσης (Γραμματική, Μουσική, Γυμναστική) θα διατηρηθεί επί αιώνες και θα εξαπλωθεί σε όλο τον αρχαίο κόσμο, **χωρίς οποιεσδήποτε απόπειρες εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης**. Και τούτο διότι διέθετε τα πλέον βασικά μαθήματα εκπαίδευσης τα οποία εξυπηρετούσαν τα ιδανικά της Δημοκρατίας και της κοινωνίας γενικότερα. Δηλ. τη διάπλαση ολοκληρωμένων ανθρώπων, «καλών και αγαθών», οι οποίοι θα συνδύαζαν την ομορφιά του σώματος με την ψυχική και πνευματική καλλιέργεια.

Ετούτη λοιπόν ήταν η βασική εκπαίδευση των νέων στην Αρχαία Ελλάδα, που εκτός από φιλόσοφους παρήγαγε και αθλητές, πρωταθλητές και ολυμπιονίκες. Προς τους οποίους έτρεφε απεριόριστο θαυμασμό, σεβασμό και εκτίμηση. Γι' αυτό λοιπόν και η **Ολυμπιακή εκκεχειρία**:

«ίνα τούτοι διέλθουν εν ειρήνῃ προς την Ολυμπία»

Εis ένδειξη δε τιμής και σεβασμού προς τους Ολυμπιονίκες, η γενέθλια πόλη απέδιδε προς αυτούς πολλά δια βίου δικαιώματα, ακόμα και πολιτειακά αξιώματα.

Κλασσικό παράδειγμα αποτελεί η περίπτωση του Αλκιβιάδη, προς τον οποίο ανατέθηκε από τους Αθηναίους η ηγεσία της Σικελικής εκστρατείας κατά το Πελοποννησιακό πόλεμο.

Η πλέον όμως συνήθης μετεξέλιξη και αξιοποίηση των πρωταθλητών και ολυμπιονικών από τις πόλεις τους ήταν η ανάθεση προς αυτούς ειδικών καθηκόντων στα στάδια και τα γυμναστήρια και γενικώς της επιτήρησης της διαπαιδαγώγησης των νέων στη Γυμναστική. Η μέχρι τότε λοιπόν βιωματική τους σχέση με τη Γυμναστική καθίσταται πλέον δια βίου λειτουργήματα στην υπηρεσία της διαπαιδαγώγησης των νέων.

Φίλες και φίλοι κυρίες και κύριοι

Όλα όσα προανέφερα μπορεί να ακούστηκαν και ως ένας ύμνος, δόξης και τιμής, προς την Αρχαία Ελλάδα και το Ολυμπιακό ιδεώδες. Προπάντων δε, και αυτό παρακαλώ να μου το επιτρέψετε ως ακαδημαϊκού δασκάλου, ως ένα ύμνο δόξης και τιμής προς εκπαιδευτικό σύστημα της Αρχαίας Ελλάδος.

Ωστόσο, το κύριο ερώτημα που τίθεται σήμερα είναι κατά πόσο η εκπαίδευση των νέων ανθρώπων προάγει τις αρχές και τις αξίες του Ολυμπισμού αλλά και κατά πώς απονέμεται ο πρέπων σεβασμός προς τους αθλητές εντός και εκτός των σταδίων. Και κατά πόσο βεβαίως έχουμε λάβει όλα εκείνα τα μέτρα, και ως πολιτεία και ως ακαδημαϊκά ιδρύματα, ώστε η βιωματική σχέση των αθλητών με τον αθλητισμό να μετεξελιχθεί στη συνέχεια σε δια βίου λειτουργήματα είτε για τη διαπαιδαγώγηση των νέων είτε για την αξιοσημείωτη ένταξή τους στο ευρύτερο κοινωνικό γίγνεσθαι. Προπάντων δε, κατά πόσο συνεκτιμούμε ότι οι αθλητές μας είναι φορείς των αρχών και αξιών του Ολυμπισμού και σε ποιο βαθμό τους αξιοποιούμε μέσα από το ευρύτερο εκπαιδευτικό και κοινωνικό σύστημα για τη διάδοση αυτών των αρχών και αξιών. Δηλ. του «Ευ αγωνίζεσθαι», της «αριστείας», της «ειρηνικής συνύπαρξης», της «συμφιλίωσης», της κοινής συμβίωσης»,

της «σεβασμού στη διαφορετικότητα», της «εκκεχειρίας» και της «παγκόσμιας ειρήνης».

Εστιάζω λοιπόν το πρόβλημα στην Εκπαίδευση και στη συμβολή και το ρόλο της στην κατανόηση και διάδοση των αρχών και αξιών του Ολυμπισμού.

Προφανώς οι απαντήσεις σ' αυτό το ερώτημα είναι πολλαπλές και ο καθένας από εμάς μπορεί να δώσει σχετικές απαντήσεις, μέσα από τα προσωπικά του βιώματα στο χώρο της εκπαίδευσης – είτε ως εκπαιδευόμενος είτε ως εκπαιδευτής.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να πω ότι έχω κι' εγώ όπως όλοι μας τα βιώματα από την παιδική μας ηλικία ως μαθητές, δηλ. ως εκπαιδευόμενοι. Και εδώ μιλάμε βεβαίως για τα πρώτα δύσκολα χρόνια της Κυπριακής Δημοκρατίας που κράτησαν κάποιες δεκαετίες. Ποιο ήταν λοιπόν τότε το καθεστώς σε θέματα Γυμναστικής παιδείας;

Από τη μια ήταν το σχολικό περιβάλλον, με υποχρεωτικό το μάθημα της Γυμναστικής, από την πρώτη τάξη του δημοτικού μέχρι και την αποφοίτησή μας από το Λύκειο. Γι' αυτό και κάθε σχολείο διέθετε τις δικές του αθλητικές εγκαταστάσεις. Αθλητισμός για όλους λοιπόν, χωρίς διακρίσεις και εξαιρέσεις. Μια διαδικασία στην οποία συνυπήρχαν ισότιμα όλοι οι μαθητές ανεξαρτήτως των επιδόσεων και των διακρίσεων τους στα άλλα μαθήματα αλλά και μακριά των οποιόδηποτε τυχόν ανταγωνισμών μπορεί να είχαν μεταξύ τους. Ιδού λοιπόν η πρώτη βιωματική πράξη προαγωγής των ιδανικών του ολυμπισμού από μικρή ηλικία, έστω και στη μικροκλίμακα της σχολικής μονάδας: «της ειρηνικής συνύπαρξης», της «συμφιλίωσης», της «κοινής συμβίωσης» και «του σεβασμού στη διαφορετικότητα». Ωστόσο, οι πραγματικά άριστοι στον αθλητισμό, δηλ. αυτοί που διακρίνονταν έναντι των υπολοίπων εντός της σχολικής μονάδας, συμμετείχαν σε περιφερειακούς και επαρχιακούς σχολικούς αγώνες. Στη συνέχεια οι διακριθέντες σ' αυτούς τους αγώνες λάμβαναν μέρος σε παγκύπριους αγώνες. Όσοι δε διακρίνονταν τύχχαναν ειδικής βράβευσης και επαίνου, τόσο στο πλαίσιο των αγώνων αλλά και από τις ίδιες τις σχολικές τους μονάδες. Και εδώ μπορούμε να πούμε ότι καταγράφεται άλλη μια διαδικασία, από το χώρο της εκπαίδευσης, προαγωγής των ιδανικών του ολυμπισμού: του «Ευ αγωνίζεσθαι» και της «αριστείας». Επιπλέον δε, να θυμίσω ότι εις ένδειξη αναγνώρισης αυτών των επιδόσεων, οι πρωτεύσαντες μαθητές σε τέτοιους αγώνες, **δικαίως και ορθώς**, τύχχαναν ειδικών προνομίων και σχετικής προμόδοσης είτε κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής τους θητείας είτε για την εισαγωγή τους σε πανεπι-

στημιακές σχολές. Μήπως κάτι ανάλογο δεν συνέβαινε και στην Αρχαία Ελλάδα, γενέτειρα της ιδέας του Ολυμπισμού;

Συγκοινωνούνται δοχεία με τις σχολικές μονάδες ήταν και εξακολουθούν να είναι και οι Γυμναστικοί Σύλλογοι οι οποίοι υπάρχουν σε κάθε πόλη, αφού κατά κανόνα σε αυτούς απασχολούνταν καθηγητές Φυσικής Αγωγής και οι νεαρότεροι αθλητές ήσαν μαθητές σχολείων της πόλης και επαρχίας κάθε σχολείου.

Η παρουσία των αθλητών και η εξάσκησή τους στις εγκαταστάσεις των συλλόγων ήταν σχεδόν καθημερινή, γεγονός που συνεπαγόταν αρκετές θυσίες εκ μέρους τους και πολλές φορές με ιδιαίτερο προσωπικό τίμημα για την παραπέρα πορεία της ζωής τους. Ωστόσο, όλοι οι σύλλογοι αλλά και διασυλλογικοί αγώνες κάθε χρόνο διαμόρφωναν ένα εξαίρετο πνεύμα και πίστη προς τα ιδανικά του «Ευ αγωνίζεσθαι» και της «αριστείας» με τεράστια κοινωνική απήχηση.

Φίλοι και φίλες, κυρίες και κύριοι

Ως γνωστό, με την πάροδο του χρόνου υπήρξε μια σταδιακή αλλά συνεχής μεταβολή στους στόχους που τίθενται σε οικογενειακό περιβάλλον ως αποτέλεσμα έντονων κοινωνικών και οικονομικών μεταβολών στη κυπριακή κοινωνία, γεγονός που δεν άφησε ανεπηρέαστα τα νεαρά άτομα. Διαμορφώνεται λοιπόν σταδιακά μια τεράστια μεταστροφή στις προτεραιότητες των νέων ανθρώπων με κυρίαρχο χαρακτηριστικό την επιδίωξη της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Δυστυχώς, οι σχετικά υψηλές απαιτήσεις για εισαγωγή στα πανεπιστήμια οποιασδήποτε χώρας αλλά και ο έντονος ανταγωνισμός για την εισαγωγή στα Ελληνικά και κρατικά πανεπιστήμια της Κύπρου επηρέασε σε μεγάλο βαθμό τη γενικότερη στάση και συμπεριφορά των μαθητών έναντι της Γυμναστικής και εν γένει της ενασχόλησής τους με τον αθλητισμό και τον πρωταθλητισμό ιδιαίτερα. Το φαινόμενο αυτό άρχισε να λαμβάνει ιδιαίτερα ανησυχητικές διαστάσεις αρχές του 21ου αιώνα. Υπό αυτές τις συνθήκες λοιπόν ήταν, όσο ποτέ άλλοτε, επιβεβλημένη η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στον τομέα της Αθλητικής παιδείας. Η στόχευση πλέον ήταν η διαμόρφωση κατάλληλων συνθηκών και ενός νέου πλαισίου Αθλητικής παιδείας το οποίο αφενός να υποστηρίζει και να προάγει την ενασχόληση των νέων ανθρώπων με τον αθλητισμό και τον πρωταθλητισμό και αφετέρου δε να τους διατηρεί εν παραλλήλω και εξίσου με τις οποιεσδήποτε άλλες προσωπικές τους επιλογές. Πέραν τούτου όμως, θα έπρεπε στο γενικότερο αυτό πλαίσιο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στον τομέα της αθλητικής παιδείας να εξευρεθούν και τρόποι που θα διασφάλιζαν προοπτικές ενασχόλησης με τον αθλητισμό του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου με ενσωματωμένη τη δυνατότητα μεταβολής της οποιασδήποτε βιωματικής σχέσης με τον αθλητισμό σε Δια Βίου σχέση. Και όλα αυτά ως ελάχιστες προϋποθέσεις για την προώθηση και προαγωγή των αρχών και των αξιών της Ολυμπιακής ιδέας.

Φίλοι και φίλες, κυρίες και κύριοι

Ακριβώς σε αυτή την κρίσιμη περίοδο για την αθλητική παιδεία, ευτύχησα....., και το λέω με πλήρη επίγνωση της λέξης,..... ευτύχησα να υπηρετήσω και να εξακολουθώ να υπηρετώ ακόμη την εκπαίδευση ετούτου του τόπου μέσα από διάφορα αξιώματα, όπως του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού, του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Frederick, του Προέδρου της συνόδου των Πρυτάνεων των Κυπριακών Πανεπιστημίων, του μέλους του Φορέα Διασφάλισης της Ποιότητας της Ανώτερης Εκπαίδευσης καθώς και μέσα από άλλες θέσεις που όχι μόνο μου επέτρεπαν, αλλά και που συνειδησιακά μου επέβαλλαν ως καθήκον να ασχοληθώ με αυτό το ζήτημα έχοντας πάντοτε κατά νου τα παιδιά μας και τους νέους ανθρώπους.

«Γιατί αν γλυτώσει το παιδί υπάρχει ελπίδα».

Ευτύχησα λοιπόν να δω, να χειριστώ και να διαχειριστώ ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον αθλητισμό, την πολιτική και τις πρακτικές που εφαρμόζουμε ή θα θέλαμε να είχαμε στην Κύπρο κατά τρόπο ώστε μέσω της εκπαίδευσης να προάγονται, όπως είπα, οι αρχές και οι αξίες του Ολυμπισμού.

Επ' αυτού του θέματος λοιπόν θα έλεγα τα εξής:

Πρώτον: Ευθύς εξ' αρχής με την ενασχόληση μου με θέματα αθλητικής παιδείας συνειδητοποίησα αφενός την ύπαρξη και τις διαστάσεις του προβλήματος. Μάλιστα το εν λόγω πρόβλημα, δηλ. της απομάκρυνσης των νέων από τον Αθλητισμό και εν γένει ολόκληρης της κοινωνίας, δεν ήταν και δεν είναι μόνο κυπριακό φαινόμενο αλλά απασχολεί γενικότερα την Ευρώπη και άλλες προηγμένες χώρες επιζητώντας σχετικές λύσεις στο πρόβλημα μέσα από καλά στοχευμένα προγράμματα. Είχα την ευκαιρία ως Υπουργός Παιδείας να είμαι δέκτης των σημαντικών αυτών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία αφορούν την διαρκή εκπαίδευση (Dual Education) τα οποία προσπάθησα να προωθήσω με κάθε τρόπο. Επιπλέον, προώθησα τις διαδικασίες επέκτασης του θεσμού των Αθλητικών Σχολείων και στο Γυμνάσιο και ταυτόχρονα η λειτουργία τους σε όλες τις πόλεις της ελεύθερης Κύπρου διατηρώντας, ως Υπουργείο, στενή συνεργασία με όλους τους αρμόδιους και οργανωμένους φορείς, ανάμεσα στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και η Εθνική Ολυμπιακή Ακαδημία Κύπρου.

Δεύτερο: Ως Πρύτανης του Πανεπιστημίου Frederick αλλά και ως Πρόεδρος της Συνόδου των Πρυτάνεων των Κυπριακών Πανεπιστημίων, στήριξα και στηρίζω τον Πανεπιστημιακό Αθλητισμό, υποστηρίζοντας με κάθε τρόπο τους φοιτητές που συμμετέχουν σ' αυ-

τόν, ώστε να παραμείνει αμείωτο το ενδιαφέρον τους τόσο για τις σπουδές τους όσο και για την συμμετοχή τους σε αθλητικές διοργανώσεις. Χαίρομαι ιδιαίτερα διότι ανάλογη στάση και πολιτική εφαρμόζουν όλα τα κυπριακά πανεπιστήμια. Παράλληλα, ως Πανεπιστήμιο Frederick ιδρύσαμε Τμήμα Αθλητικών Σπουδών παρέχοντας μεγάλο αριθμό υποτροφιών προς τους φοιτητές μας, θέλοντας με αυτό τον τρόπο να στηρίξουμε κάθε προσπάθεια προαγωγής της αθλητικής παιδείας στον τόπο μας υιοθετώντας ταυτόχρονα εναλλακτικά και καινοτόμα προγράμματα εξειδίκευσης με τεράστιες επαγγελματικές προοπτικές.

Φίλοι και φίλες, κυρίες και κύριοι

Στο πλαίσιο της ομιλίας μου προσπάθησα να αναδείξω δύο θέματα:

Πρώτο, το ρόλο που έχει ή θα έπρεπε να έχει η εκπαίδευση στην κατανόηση και τη διάδοση των αρχών και των αξιών του Ολυμπισμού, που για μια φορά ακόμα να μου επιτρέψετε να τις επαναλάβω. Του «Ευ αγωνίζεσθαι», της «αριστείας», «της ειρηνικής συνύπαρξης», της «συμφιλίωσης», «της κοινής συμβίωσης», «του σεβασμού στη διαφορετικότητα», της «εκεχειρίας» και της «παγκόσμιας ειρήνης». Πιστεύω ως κοινωνία και ως πολιτεία έχουμε κάνει αρκετά. Μπορούμε όμως και επιβάλλεται να κάνουμε ακόμα περισσότερα.

Και δεύτερο, προσπάθησα να υπερτονίσω την αναγκαιότητα..... ότι για να διασωθούν και να τύχουν εφαρμογής αυτές οι αξίες θα πρέπει κατ' αρχάς να προασπίσουμε τους φορείς αυτών των αξιών, δηλ. τον ίδιο τον άνθρωπο και μάλιστα τους νέους ανθρώπους. Ιδιαίτερως δε τους αθλητές και τους πρωταθλητές μας ενισχύοντάς τους με κάθε τρόπο ώστε η βιωματική τους σχέση με αυτές τις αξίες να μπορεί να μετατραπεί χωρίς ιδιαίτερες δυσκολίες σε Δια Βίου σχέση, μέσα σε ένα ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Σας ευχαριστώ πολύ.

Δρ. Κωνσταντίνος Γεωργιάδης

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου για θέματα Διεθνών Σχέσεων και Πολιτισμού
- Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στο Τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης του Αθλητισμού, της Σχολής Ανθρώπινης Κίνησης και Ποιότητας Ζωής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου
- Επίτιμος Κοσμήτορας της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας
- Διδάκτωρ Αθλητικών Επιστημών του Johannes Gutenberg Universität του Mainz
- Ξένες γλώσσες: αγγλικά, γερμανικά

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗ ΚΑΡΙΕΡΑ

- Τον Ιανουάριο του 2010 ανέλαβε καθήκοντα Αντιπρύτανη του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου για θέματα Διεθνών Σχέσεων και Πολιτισμού
- Διευθυντής του Διεθνούς Μεταπτυχιακού Προγράμματος Ολυμπιακών Σπουδών «Ολυμπιακές Σπουδές, Ολυμπιακή Εκπαίδευση, Οργάνωση και Διαχείριση Ολυμπιακών Εκδηλώσεων» που διοργανώνεται από το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και τη Διεθνή Ολυμπιακή Ακαδημία αρχής γενομένης από το ακαδημαϊκό από το 2009
- Διδάκτωρ Αθλητικών Επιστημών του Johannes Gutenberg Universität του Mainz
- **Δημοσιεύσεις:** Die Ideengeschichtliche Grundlage der Erneuerung der Olympischen Spielen im 19. Jahrhundert in Griechenland und Ihre Umsetzung 1896 in Athen (Η ιδεοϊστορική βάση της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα τον 19ο αιώνα και οι πρώτοι Διεθνείς Ολυμπιακοί Αγώνες), Agon Sportverlag, Kassel 2000, The Revival of the Olympic Games, Pbl Ekdotiki Athinon, Athens 2003, Olympic Truce – Sport as a Platform for Peace, International Olympic Truce Centre (IOTC), (Georgiadis K. Syrigos A. (Ed)), Athens 2009 και Η Διεθνής Ολυμπιακή Ακαδημία – Ιστορία ενός Ολυμπιακού θεσμού, Δ.Ο.Α., (Κουλούρη Χρ. – Γεωργιάδης Κ. (επιμ.)), Αθήνα 2007, (ελληνικά και αγγλικά), 50 Years International Olympic Academy Inspirations & Memories, Αθήνα 2011 (Γεωργιάδης Κ. (επιμ.))
- **Συνέδρια:** Έχει προσκληθεί και συμμετάσχει ως κύριος ομιλητής σε πολλά διεθνή συνέδρια και fora μεταξύ των οποίων τα τελευταία χρόνια: στο International Seminar of Sports Mega-Events, Pontifícia Universidade Católica do Rio Grande do Sul και στην παρουσίαση του βιβλίου “Olympic Studies and Olympism in the Brazilian and International Scenarios” στο School of Physical Education and Sports of the University of São Paulo, Porto Alegre, Brazil, November 2011, στο Symposium on Guth-Jarkovský, Prague, Czech Republic, April 2011, στο 7th World Conference on Sport, Education and Culture, Durban-South Africa, December 2010, στο Congrès international francophone “De la mémoire du sport aux études olympiques francophones: vers une nouvelle dynamique?”, Paris 2010, στο 11th International Sports Sciences Congress, Antalya

aTurkey, November 2010 (διοργάνωση από European College of Sport Science), στο 5th Beijing Forum – Beijing Forum 2008 (διοργάνωση από: Beijing Municipal Government, Peking University, Beijing Municipal Commission of Education, Korean Foundation for Advanced Studies), στο 6th World Forum on Sport, Education and Culture “Sport and Education for the Now Generation”, Busan, Republic of Korea, (διοργάνωση από: International Olympic Committee, UNESCO, Busan Metropolitan City, Korean Olympic Committee), στο The Universiade Bangkok 2007 FISU Conference “University Sport: Sport Creates Man... Man Develops Nationhoods”, 5th World Forum on Sport, Education and Culture, (διοργάνωση από Beijing Organizing Committee for the Games of the XXIX Olympiad (BOCOG), the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), και στο International Conference on Sport and Education, Celebrating 2005 United Nations International Year of Sport and Physical Education, Bangkok, Thailand, (διοργάνωση από: Royal Government of Thailand in collaboration with the United Nations).

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

- Είναι Επίτιμος Κοσμήτορας της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας, στην οποία διετέλεσε Επιστημονικός Διευθυντής και εν συνεχεία Κοσμήτορας
- Υπήρξε μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής της ΔΟΕ για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων Νέων στη Σιγκαπούρη το 2010
- Από το 2000 είναι μέλος της Επιτροπής της ΔΟΕ για τον Πολιτισμό και την Ολυμπιακή Εκπαίδευση
- Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Οργανωτικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων «Αθήνα 2004»

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

- Το 2006 ανακηρύχθηκε Επίτιμος Καθηγητής του Capital Institute of Physical Education του Πεκίνου
- Έχει τιμηθεί με τη διάκριση «Δημήτριος Βικέλας» (2007) από τη Διεθνή Ένωση Ιστορικών Ολυμπιακών Αγώνων (ISOH) για την προσφορά του στην Ολυμπιακή έρευνα
- Έχει τιμηθεί με την υψηλότερη τιμητική διάκριση από την Εθνική Ολυμπιακή Επιτροπή της Λιθουανίας για τη συνεισφορά του στο Ολυμπιακό Κίνημα.

ΟΜΙΛΙΑ

ΔΡ ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ

ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

“Ολυμπισμός – Ολυμπιακή Παιδεία”

Σε ποιο βαθμό γνωρίζουμε τι είναι ο Ολυμπισμός;

Είναι μια φιλοσοφία ζωής όπως αναφέρει ο Ολυμπιακός Χάρτης, είναι μία ανθρωπολογική φιλοσοφία που έχει στο επίκεντρο της τον άνθρωπο, είναι μια ιδεολογία, είναι μια κοινωνική φιλοσοφία, ή μια φιλοσοφία απλά και μόνο του αθλητισμού, ή είναι ένα θεωρητικό, εκπαιδευτικό φιλοσόφημα;

Επιπλέον η ερμηνεία του είναι μια προσωπική υπόθεση, πως κανείς αντιλαμβάνεται ή βιώνει την έννοια του Ολυμπισμού; Επίσης, πως μπορούμε να εντάξουμε στην εκπαιδευτική διαδικασία τον Ολυμπισμό, αν σημαίνει κάτι το διαφορετικό σε κάθε έναν από εμάς;

Τέλος σε ποιο βαθμό ο Ολυμπιακός Χάρτης με τον ορισμό και τις αναφερόμενες και τις θεμελιώδεις αρχές του, μας παρέχει μια περιγραφή του όρου, αυτό που θέλουμε να καταλάβουμε πίσω από αυτή την έννοια του Ολυμπισμού;

Κατά την άποψη μου, οι προσεγγίσεις της έννοιας, είναι πολλές και διαφορετικές, όπως τις ξέρουμε από τη βιβλιογραφία. Διακρίνουμε γενικότερα τις οπτικές προσέγγισης του όρου:

- α. Πως ο όρος ερμηνεύεται από τους ερευνητές του φαινομένου. Είναι η επιστημονική, εκπαιδευτική προσέγγιση του όρου. Ιδιαίτερο παράδειγμα στην ερμηνεία του όρου, αποτελούν τα κείμενα του Βαρώνου Πιέρ ντε Κουμπερτέν, στα οποία στηρίζεται και η παρούσα διάλεξη, καθώς είναι αυτός που δημιούργησε τον Ολυμπισμό, τον νέο Ολυμπισμό, ξεκινώντας με την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων.
- β. Πως αντιλαμβάνεται ο κάθε ένας ξεχωριστά, την έννοια του Ολυμπισμού ανάλογα με την παιδεία του, τις εμπειρίες του, την προσωπικότητά του, τη θρησκεία του και τα αθλητικά του βιώματα.
- γ. Πως η έννοια του Ολυμπισμού εκφράζεται μέσα από τα θεσμικά όργανα, όπως είναι η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ), οι Διεθνείς Ομοσπονδίες, οι

Εθνικές Ολυμπιακές Επιτροπές και οι Εθνικές Ολυμπιακές Ακαδημίες και τη σχέση τους βεβαίως με την κοινωνία των πολιτών, καθώς αυτό φανερώνει και τη διακυβέρνηση όλου του Ολυμπιακού Κινήματος.

Ο Ολυμπισμός είναι μια εκπαιδευτική φιλοσοφία, που έχει ως φιλοσοφικό έρυσμα, τις ιδέες του σύγχρονου Ολυμπιακού κινήματος, τις καινοτόμες σύγχρονες παιδαγωγικές προτάσεις για την εκπαιδευτική αξία του αθλητισμού, και αξίες που προέρχονται από τους Αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες, που όπως ακούσαμε ήδη μία από αυτές είναι η εκκεχειρία. Αυτός ο προσδιορισμός δεν έγινε από εμένα αλλά από τον καθηγητή της φιλοσοφίας, τον αείμνηστο Νίκο Νησιώτη τη δεκαετία του 80.

Η εκπαιδευτική φιλοσοφία του στηρίζεται σε τρεις άξονες. Τον αθλητισμό, τον πολιτισμό και την εκπαίδευση.

Ο Ολυμπισμός ως εκπαιδευτική φιλοσοφία του Πιέρ ντε Κουμπερτέν εκφράζεται μέσα από θεματικούς εκπαιδευτικούς άξονες, όπως η αθλητική παιδεία, η αγωγή ειρήνης, η κοινωνική παιδεία, το ιστορικό υπόβαθρο (θα πρέπει να γνωρίζουμε ιστορία λέει ο Κουμπερτέν), η φιλοσοφία της φυσικής αγωγής, οι τέχνες στην παιδεία, η αθλητική ψυχολογία, η αγωγή υγείας, ο ιπποτισμός και η αρμονική διάπλαση του χαρακτήρα.

Το αρχαίο Γυμνάσιο, αποτέλεσε την πηγή έμπνευσης του Κουμπερτέν, ο στόχος άσκησης και ηθικής διάπλασης των νέων. Ήδη από τα τέλη του 6ου π.Χ. αιώνα, το αρχαίο Γυμνάσιο δημιούργησε τις προϋποθέσεις έτσι ώστε ο αθλητισμός να αποτελέσει το φορέα μιας συγκεκριμένης εκπαιδευτικής κοινωνικής διαδικασίας. Οι ιδέες αυτές αναπτύχθηκαν και εμπελούστηκαν με την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων έως σήμερα.

Μετά την ίδρυση της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας στην Ολυμπία, το θέμα του Ολυμπισμού γίνεται σημείο αναφοράς των επιστημονικών αναζητήσεων και παρουσιάσεων των Συνόδων της. Από το 1961 έως σή-

μερα, η εκπαιδευτική αυτή διαδικασία, προσέλαβε συγκεκριμένη μορφή. Όπως ανέφερα και προηγουμένως, ο όρος Ολυμπιακής Παιδείας δημιουργήθηκε στην Διεθνή Ολυμπιακή Ακαδημία. Η Ολυμπιακή Παιδεία, όπως καθιερώνεται ο όρος, αποκτά επιστημονικό έρεισμα ως μία εκπαιδευτική διαδικασία, με βάσεις την αθλητική εμπειρία (sport base), τα βιώματα, τις γνώσεις, και τη διαβίωση.

Στόχος της Ολυμπιακής Παιδείας, της εκπαιδευτικής αυτής διαδικασίας μέσω του αθλητισμού και των τεχνών, είναι η αρμονική διάπλαση και η καλλιέργεια του χαρακτήρα των νέων, μέσα από δράσεις που στοχεύουν στην αξιοποίηση των φυσικών ικανοτήτων τους, των κοινωνικών δεξιοτήτων τους, στην καλλιέργεια των ηθικών αρχών τους, την ανάπτυξη της αισθητικής αντίληψης και της ανθρωπιστικής συνείδησης τους προκειμένου να δημιουργηθεί μια καλύτερη κοινωνία.

A. Η ανάπτυξη κινητικών δεξιοτήτων μέσω του συναγωνισμού.

Η ιδέα του συναγωνισμού αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της εκπαιδευτικής διαδικασίας του Ολυμπισμού. Έχει ως σημείο αναφοράς, τη χαρά της προσπάθειας και την εκούσια συμμετοχή. Μέσω του συναγωνισμού, οι νέοι εκφράζουν τη θέληση τους να διακριθούν, ενώ παράλληλα αναπτύσσουν τις φυσικές και κινητικές τους ικανότητες και δεξιότητες. Ο συναγωνισμός αυτής της μορφής φέρνει κοντά τους ανθρώπους, τους ενώνει, ενώ οι συναγωνιζόμενοι προσπαθούν να ξεπεράσουν

τα όρια τους, ακολουθώντας κοινούς κανόνες, όπως είναι η ευγενής άμιλλα, ισότητα ευκαιριών κ.λπ. Ο συναγωνισμός, σε συνδυασμό με την ευγενή άμιλλα, στην αναζήτηση της αριστείας, αποτελεί την ουσία της εκπαιδευτικής φιλοσοφίας του Ολυμπισμού. Δεν αφορά μόνο τις κινητικές δεξιότητες, αλλά και κάθε πνευματική και διανοητική δραστηριότητα του ανθρώπου.

B. Η καλλιέργεια κοινωνικών δεξιοτήτων.

Η ιδέα του άθλου. Η προσπάθεια υπέρβασης των ορίων. Ο άθλος εντάσσεται στο πλαίσιο της παιδαγωγικής φιλοσοφίας του Ολυμπισμού για την παιδαγωγική ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό. Η ιδέα αυτή έχει το σημείο αναφοράς, το πρότυπο και το καλό παράδειγμα. Τα πρότυπα τα θαυμάζουμε, τα σεβόμαστε και μας εμπνέουν. Στην πραγματικότητα μας εμπνέουν οι ικανότητες και οι δεξιότητες του ήρωα μας, και ο τρόπος που επέλεξε να επιτύχει την προσωπική του ανάταση κυρίως μέσα από την αυτογνωσία, την αυτοπραγμάτωση, την προσωπική τελειότητα, την αναζήτηση της αριστείας. Αυτό περιμένουμε από τους Ολυμπιονίκες, γι' αυτό μας ενοχλεί κάθε προσπάθεια που δεν στηρίζεται σε αυτά τα στοιχεία. Σύμφωνα με τη θεώρηση αυτή, οι κορυφαίοι αθλητές, ως πρότυπα, δείχνουν τον δρόμο της υπέρβασης μέσω του αγώνα, της προσπάθειας, της επιμονής και της σκληρής δουλειάς. Στοιχεία απαραίτητα για να ανέβει κανείς ψηλά. Η εκπαιδευτική αυτή διαδικασία δημιουργεί υπεύθυνους πολίτες, μέσω της αρμονικής ανάπτυξης και της ισορροπίας της ψυχής, του σώματος

και πνεύματος. Η ιδέα του ήρωα που πραγματοποιεί μικρούς ή μεγάλους άθλους, ως σύμβολο αλλαγής και προόδου αποτελεί διαχρονικό αφήγημα της ανθρωπίνης κοινωνίας. Οι κορυφαίοι αθλητές, παροτρύνονται από τον Πιέρ ντε Κουμπερτέν να συμβάλουν στην κοινωνική γαλήνη. «Δεν αρκεί να είναι κανείς κορυφαίος αθλητής», έγραφε και συμπλήρωνε ... «Οι κορυφαίοι αθλητές πρέπει να είναι και ιππότες». Για τον Κουμπερτέν, το ιπποτικό πνεύμα, ο σεβασμός στον άλλο και η αλληλεγγύη, η ισότητα, είναι μερικές από τις κοινωνικές εκπαιδευτικές προσδοκίες του Ολυμπισμού. Ο αθλητισμός ενισχύει τις βιωματικές εμπειρίες των αξιών και με αυτό τον τρόπο οι νέοι αντιλαμβάνονται τις αξίες της κοινότητας και της ζωής. Μια μέρα γεμάτη αθλητισμό είναι μια μέρα γεμάτη με αρχές που αφορούν τις σχέσεις των ανθρώπων. Η καλλιέργεια των νέων μέσα από αυτή τη διαδικασία μάθησης παρέχει τη βάση για κοινωνική πρόοδο.

Γ. Η διάπλαση των ηθικών αξιών.

Δεν αναφερόμαστε σε Ολυμπιακές Αξίες αλλά για ηθικές αξίες απαραίτητες για τη ζωή. Η ιδέα της Ολυμπιακής Εκεχειρίας. Στην Ολυμπιακή Παιδεία συνδέουμε τον αθλητισμό με την καλλιέργεια της ηθικής συνείδησης των νέων. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ως έμπνευση αποτελούν μια πρακτική εφαρμογή που δημιουργεί κοινές αρχές και αξίες στους ανθρώπους από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Η δημιουργία κοινών αρχών και αξιών συνδέεται με την επιθυμία του ανθρώπου να ζήσει σε πνεύμα συμφιλίωσης, αποφεύγοντας κάθε μορφή βίας,

ασέβεια, διακριτική μεταχείριση. Μία από τις παλαιότερες ιστορικές αναφορές όπως ακούσαμε είναι η θεσμοθέτηση της Ολυμπιακής Εκεχειρίας ως συμφωνία μεταξύ Πόλεων στην Αρχαία Ελλάδα. Οι πολίτες των Πόλεων με αυτό τον τρόπο δήλωναν την πρόθεση τους, για συμφιλίωση και συνύπαρξη. Η ιδέα της Ολυμπιακής Εκεχειρίας είναι μια εκπαιδευτική διαδικασία επίλυσης των διαφορών μέσα από τον διάλογο. Ο διάλογος, η συνύπαρξη και οι κοινές αξίες και αρχές που δοκιμάζονται σε περίοδο Ολυμπιακής Εκεχειρίας, ενισχύουν την προσωπική αλλά και τη γενική εμπιστοσύνη και καλλιεργούν τον αμοιβαίο σεβασμό και δεσμούς φιλίας μεταξύ των εμπλεκόμενων, όπως είδαμε και στην Κορέα σε ανώτατο επίπεδο. Ο αθλητισμός και οι Ολυμπιακοί Αγώνες απευθύνονται στο συναισθηματισμό και τη λογική του ανθρώπου, αναζητώντας χρόνο στην ιδανική ισορροπία μεταξύ τους. Οι άμεσες επιπτώσεις των αθλητικών συναντήσεων είναι επίσης ισχυρές ως προς την κοινωνική γαλήνη-ειρήνη και τη συνεργασία μεταξύ των κοινωνικών τάξεων, φίλων αλλά και λαών. Η ιδέα της συμφιλίωσης μέσω του αθλητισμού προϋποθέτει φυσικά την ύπαρξη ποικίλων πολιτιστικών-εκπαιδευτικών μεθόδων δράσης και προσανατολισμού. Δεν είναι κάτι για «ερασιτέχνες», χωρίς να παρεξηγείται η έκφραση. Η εκπαιδευτική προσέγγιση αρχών και αξιών, είναι ένα θέμα που αφορά κάθε κοινότητα, και ιδιαίτερα την εκπαιδευτική κοινότητα της χώρας. Το Ολυμπιακό Κίνημα μαζί με άλλους εκπαιδευτικούς οργανισμούς όπως είναι η UNESCO πρέπει να αναζητήσει καινοτόμες εκπαιδευτικές ιδέες, που έχουν ως σκο-

πό την προώθηση διαλόγου μεταξύ νέων με διαφορετικό πολιτισμικό υπόβαθρο σχετικά με τις αρχές και τις αξίες. Ο διαπολιτισμικός διάλογος μέσω του αθλητισμού θα αναπτύξει τις ικανότητες των νέων για επίλυση διαφορών. Θα τους επιτρέψει να καταλάβουν τη διαφορετικότητα και τις έννοιες της φιλίας, της αλληλεγγύης, της φιλοξενίας, που αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο της ειρηνικής συνύπαρξης. Υπενθυμίζω ότι στο δυτικό αέτωμα του ναού του Δία έχουμε τη μάχη των Κενταύρων με τους Λαπίθες στην Αρχαία Ολυμπία που είναι ουσιαστικά μια συμβολική πράξη που δεικνύει ότι οι Κένταυροι δεν σεβάστηκαν τη φιλία και τη φιλοξενία όταν είχαν προσκληθεί στο γάμο του βασιλιά των Λαπιθών. Κατά συνέπεια, όταν αναφερόμαστε στην εκεινία δεν πρέπει να μιλάμε για μία πολιτική πράξη, αλλά μάλλον για μία εκπαιδευτική διαδικασία που καλλιεργεί τον αμοιβαίο σεβασμό και ενισχύει την συνύπαρξη μεταξύ των ανθρώπων. Αυτός ήταν και ο ρόλος της εκεινίας στην Αρχαία Ολυμπία.

Δ. Η αισθητική Παιδεία στο πλαίσιο της Ολυμπιακής Παιδείας. Η ιδέα της ευρυθμίας.

Ο Πιέρ ντε Κουμπερτέν αναζητούσε τρόπους να εντάξει τις τέχνες στο Ολυμπιακό Κίνημα. Ήδη το 1906 στο Ολυμπιακό Συνέδριο προτείνεται να συμπεριληφθούν στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών Αγώνων διαγωνισμοί αρχιτεκτονικής, μουσικής, γλυπτικής και ζωγραφικής μέσα στο αποκαλούμενο Πένταθλο των Μουσών. Η ιδέα του πραγματοποιήθηκε με τη διοργάνωση καλλιτεχνικών Αγώνων μέσα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες από το 1912 έως και το 1948. Οι νέοι, καλλιεργώντας τις αισθητικές τους δεξιότητες μέσα από δημιουργικές καλλιτεχνικές δράσεις και διαγωνισμούς αναπτύσσουν συγχρόνως και τις νοητικές τους ικανότητες. Η ιδανική αρμονική ανάπτυξη του ατόμου εκφράζεται σύμφωνα με τον Κουμπερτέν με την έννοια της ευρυθμίας ένας όρος φιλοσοφικός της εποχής του. Το Ήθος και το Κάλλος στο πλαίσιο αυτό της φιλοσοφικής προσέγγισης είναι οι δύο όψεις του ιδίου νομίσματος. Η ηθική καλλιέργεια, συμπορεύεται με την καλλιέργεια των μέτρων, της αρμονίας, του ρυθμού, στοιχείων που διαπλάθουν τον χαρακτήρα. Στο πλαίσιο του αθλητισμού σημαίνει συντονισμός, αυτοσυγκέντρωση, ανάπτυξη της ισορροπίας, ανάπτυξη της φαντασίας, τη δυνατότητα σύλληψης υψηλότερων ιδεών. Για τον Κουμπερτέν η ιδέα της ευρυθμίας, συμπυκνώνεται στην εκπαιδευτική διαδικασία άσκησης της νόησης του ατόμου, να μπορεί να καταλάβει τις υψηλότερες ιδέες. Οι γνωστικές δεξιότητες θεωρούνται επίσης απαραίτητο στοιχείο για δημιουργικές, φυσικές, ηθικές και αισθητικές δράσεις. Επιπλέον καλλιεργούν την κρίση και την ευθυδικία, τη δικαιοσύνη δηλαδή και δημιουργούν τις προϋποθέσεις

για να κατανοήσει κανείς ιδέες και οικουμενικές ηθικές αξίες.

Ε. Η ανθρωπιστική συνείδηση

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ως ο πολιτισμός των Πολιτισμών ή ο πολιτισμός των πολιτιστικών παραδόσεων. Το σύνολο των ιδεών που απευθύνεται στην ανθρωπινή κοινότητα είναι το επόμενο εκπαιδευτικό στάδιο στο πλαίσιο της Ολυμπιακής Παιδείας. Η δημιουργία ενός καλύτερου και ειρηνικότερου κόσμου, μέσω του αθλητισμού είναι ένας από τους κύριους στόχους της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής και του Ολυμπιακού Κινήματος. Ο αθλητισμός είναι μια παγκόσμια γλώσσα, οι κανόνες του είναι εύκολο να κατανοηθούν ανεξαρτήτως ηλικίας, φύλου, κοινωνικού ή πολιτικού υποβάθρου και θρησκευτικών πεποιθήσεων. Αυτό καθιστά την εκπαιδευτική μας διαδικασία αποτελεσματικότερη αναφορικά με την επίτευξη των στόχων, όπως η προστασία του περιβάλλοντος, η κατανόηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ισότιμη συμμετοχή ανεξαρτήτως θρησκείας, καταγωγής και κοινωνικής θέσης. «Η συνεργασία στον αθλητισμό ενισχύει την δημοκρατική συνείδηση» όπως συνήθιζε να λέει ο Πιέρ ντε Κουμπερτέν. Στον αθλητισμό συνυπάρχουν οι θεωρητικοί με τους πρακτικούς, άνθρωποι των επιστημών και των γραμμάτων με μέλη επαγγελματικών συλλόγων. Πλούσιοι και φτωχοί. Για το λόγο αυτό ο ρόλος του αθλητισμού, είναι ιδιαίτερα σημαντικός, για την εξασφάλιση των κοινωνικών μεταρρυθμίσεων σύμφωνα με τον Πιέρ ντε Κουμπερτέν.

Όπως ανέφερα και προηγουμένως, σκοπός του Ολυμπιακού Κινήματος, είναι να δημιουργήσει μια Παγκόσμια κοινωνία, αλλά αυτό θα γίνει μέσω της διαδικασίας που εξηγήσαμε, μόνο αν έχουμε τη δυνατότητα να καλλιεργήσουμε τις αρετές του ατόμου. Ότι αναφέραμε, μέχρι τώρα είναι η διαδικασία για την καλλιέργεια των αρετών. Η Ολυμπιακή Παιδεία ως εκπαιδευτική διαδικασία καλλιέργειας των αρετών του ανθρώπου, μπορεί να καταστεί φορέας ηθικής, κοινωνικής και διαπολιτισμικής παιδείας, δημιουργώντας θετικές στάσεις ζωής. Αυτός είναι ο απώτερος στόχος της Ολυμπιακής Παιδείας. Αναφέρω ενδεικτικά τις κύριες αρετές κατά τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, την Ανδρεία, τη Δικαιοσύνη, τη Σοφία, τη Σοφροσύνη, τη Φρόνηση, και για να δημιουργήσουμε καλύτερους πολίτες θα πρέπει να καλλιεργήσουμε τις αρετές των ανθρώπων και με αυτό τον τρόπο θα έχουμε τη δυνατότητα να αλλάξουμε στάσεις ζωής που αναφέρονται με τον Αρχαιοελληνικό όρο της καλοκαγαθίας.

Συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης

Συμμετέχουν:

Δρ Γεώργιος Δημοσθένους, Δρ Κώστας
Γεωργιάδης, και Δρ Νίκος Καρτακούλλης,
Πρόεδρος Πανεπιστημίου Λευκωσίας

Συντονίζει:

κ. Ντίνος Μιχαηλίδης

Συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης

Στο πλαίσιο της 30ης Συνόδου της Εθνικής Ολυμπιακής Ακαδημίας Κύπρου, και μετά το πέρας των ομιλιών, πραγματοποιήθηκε συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης με τη συμμετοχή των Εισηγητών της Συνόδου, Δρ Γεώργιου Δημοσθένους, Δρ Κώστα Γεωργιάδη, και Δρ Νίκου Καρτακούλλη, Πρόεδρου Πανεπιστημίου Λευκωσίας. Τη συζήτηση συντόνισε ο Πρόεδρος της ΕΟΑΚ Ντίνος Μιχαηλίδης.

Ακολούθησε συζήτηση στην οποία ενεπλάκησαν οι συμμετέχοντες στην Σύνοδο, θέτοντας επιπρόσθετα ερωτήματα και καταθέτοντας τις δικές τους εισηγήσεις.

Ερ. Ντίνος Μιχαηλίδης – Συντονιστής: Κύριε Δημοσθένους, θέλουμε μια πρώτη τοποθέτηση πάνω στα θέματα που έχουν θιχτεί. Πως προκρίνετε, ποιο νομίζετε είναι το πλέον κρίσιμο από όσα έχουν ειπωθεί;

Δρ Γιώργος Δημοσθένους: Υπήρξαν τρεις ξεκάθαρες τοποθετήσεις. Εκείνο που καταδεικνύεται και αναδεικνύεται και είναι το ουσιαστικό στην προκειμένη περίπτωση είναι η διαχρονικότητα και η Διά Βίου Εκπαίδευση του ατόμου. Η διαχρονικότητα των αξιών από τη μια, αλλά επί της ουσίας η διά βίου εκπαίδευση του ανθρώπου σε αυτές τις αξίες. Αυτό επιτυγχάνεται μέσω τόσο της τυπικής όσο και της άτυπης-μη τυπικής μάθη-

σης. Η τυπική μάθηση είναι αυτή που διεκπεραιώνεται μέσω των σχολείων και των Πανεπιστημίων στις τρεις βαθμίδες, η μη τυπική είναι αυτή η οποία επιτυγχάνεται μέσα από δράσεις όπως τη σημερινή, και η άτυπη είναι αυτή που επιτυγχάνεται μέσα από δράσεις εθελοντισμού, αυτομόρφωσης και προσωπικής προσπάθειας. Εάν αυτό δεν ξεκινήσει από την πολύ μικρή νεαρή ηλικία, και επί της ουσίας δε δοθεί εκεί η έμφαση, στην πορεία απλά θα υπάρχουν κάποια παιδιά τα οποία έχουν κάποια ενδιαφέροντα και ιδιαίτερες κλήσεις προς τον αθλητισμό, θα αθλούνται και τα καλύτερα από αυτά θα προχωρούν στον πρωταθλητισμό, και θα γίνονται κάποιες συνάξεις ειδικών και αυτών που αγαπούν τον αθλητισμό, για να λένε τα ίδια και να αυτοεπαινούνται, για την προσπάθεια που κάνουν προς την κατεύθυνση αυτή. Η έννοια του αθλητισμού -το είχατε αναφέρει πολύ σωστά κ. Μιχαηλίδη προηγουμένως- είναι η μόρφωση. Δεν θέλουμε εξειδικευμένους αμόρφωτους, θέλουμε μορφωμένους ανθρώπους και μορφωμένα άτομα. Άτομο με την φιλοσοφική του και τη θρησκευτική του σημασία. Επομένως, όλα αυτά τα οποία πραγματεύεται η σημερινή ημερίδα, είναι πολύ ουσιαστική ζητήματα, αλλά πρέπει να αγκαλλιστούν και να ειπωθούν υπό την έννοια της Διά Βίου εκπαίδευσης.

Δρ Νίκος Καρτακούλλης: Σε συνέχεια των όσων έχου-

με ακούσει, θα θέσω μια διαφορετική διάσταση στο θέμα. Οποσδήποτε ήταν πολύ ενδιαφέρουσες και πολύ χρήσιμες οι προηγούμενες παρουσιάσεις. Θα τονίσω ως Ακαδημαϊκός και μέσω της επαφής που έχω με χιλιάδες νέους, ότι υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα μεταξύ θεωρίας και πράξης και θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό να το εντοπίσουμε. Όλα αυτά που ακούσαμε είναι πολύ ορθά. Οι Αρχές και οι Αξίες, όχι μόνο οι Ολυμπιακές αλλά και οι Ηθικές όπως αναφέρθηκε είναι σωστά. Είναι η φιλοσοφία μας και αυτήν πρέπει να ακολουθούμε, την ακολουθούμε και την ασπάζομαστε. Αν θέλουμε να δώσουμε περιεχόμενο σε όλα αυτά, τότε, εμείς ως Ακαδημαϊκοί, ως Εκπαιδευτικοί, ως ηγέτες του αθλητισμού, είτε ως γονείς, πρέπει και είναι πάρα πολύ σημαντικό να τα εφαρμόζουμε. Οι νέοι, και ο τρόπος που διαμορφώνεται η νεολαία σήμερα, και με τις ιδιαιτερότητες που υπάρχουν στην κυπριακή κοινωνία αναζητούν τα πρότυπα. Είναι σημαντικό να έχουμε πρότυπα. Στην σημερινή κοινωνία όπως είναι διαμορφωμένη, υπάρχει έλλειψη προτύπων. Θα αναφέρω ως παράδειγμα προσωπική μου εμπειρία ως πατέρας. Ο γιος μου αγωνιζόταν σε κάποια Ακαδημία ποδοσφαίρου. Ο προπονητής τους, πάντα πριν το παιχνίδι μιλούσε στους ποδοσφαιριστές για τις αρχές του Ολυμπισμού, να σέβονται τον αντίπαλο, να δώσουν τον καλύτερο τους εαυτό στον αγώνα, αν χάσουν να συγχαρούν τον αντίπαλο, και όλα αυτά τα οποία θέλουμε να διαδώσουμε. Όταν προκρίθηκαν στον τελικό του παγκυπρίου πρωταθλήματος, ο ίδιος προπονητής, λόγω του ότι

ένιωθε έντονα την πίεση να κερδίσει τον αγώνα για πολλούς και διάφορους λόγους, έφερε δύο παιδιά από την πιο μεγάλη ηλικιακή κατηγορία, και τους χρησιμοποίησε ουσιαστικά με πλαστή ταυτότητα, παραπλανώντας, με στόχο να κερδίσει το παιχνίδι. Ο ίδιος άνθρωπος που ήταν άξιος συγχαρητηρίων για την συμπεριφορά του όλη τη χρονιά, στο τελευταίο αγώνα προέβη σε αυτή την πράξη. Δυστυχώς απέχουμε από την κυπριακή πραγματικότητα και την κυπριακή κοινωνία όπως λειτουργεί σήμερα. Στις φιλικές συζητήσεις που έχω με τους φοιτητές, εξάγεται αβίαστα το συμπέρασμα ότι υπάρχει μια απογοήτευση από τους νέους. Μου λένε «εσείς τα λέτε, εσείς τα ακούετε, αν δεν έχουμε κάποιον γνωστό, είτε οικογενειακό φίλο, είτε σε κάποιο κόμμα εμείς οι νέοι δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε δουλειά». Επαναλαμβάνω, υπάρχει τεράστιο χάσμα θεωρίας και πράξης.

Δρ Κώστας Γεωργιάδης: Ακούγοντας τις ομιλίες από τους συναδέλφους, αυτό που μου ήρθε στο μυαλό, ήταν η δημιουργική δύναμη της φαντασίας του ανθρώπου από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, δημιουργώντας θεσμούς, όπως ο θεσμός των Ολυμπιακών Αγώνων, της εκκευρίας, της δημοκρατίας και η σχέση τους με τον αθλητισμό. Θα χρησιμοποιήσω τον όρο της Δημοκρατίας η οποία σύμφωνα με ένα Αμερικανό ερευνητή-καθηγητή αναπτύσσεται μέσα από το Αρχαίο Γυμνάσιο μέσα από μια συγκεκριμένη διαδικασία παιδείας. Και στη συνέχεια το Στάδιο, που εκφράζει κατά κάποιο τρόπο την ίδια την πολιτεία, μέσα από τις αρχές και τις αξίες,

εκεί όπου οι συναγωνιζόμενοι είναι οι πολίτες. Στα πρακτικά θέματα, εξαρτάται από το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας, πως μπορεί να δημιουργήσει καλύτερους πολίτες, πως μπορεί αυτοί οι ελεύθεροι πολίτες με την παιδεία που θα κατέχουν να ακολουθούν τους νόμους και τους κανόνες. Στην Αρχαία Ολυμπία εξετάζονταν οι αθλητές αν γνωρίζουν τους κανόνες και μπορούν να λάβουν μέρος στον αγώνα. Θα ήθελα επίσης να επισημάνω και τα εξής σε σχέση με την εκπαίδευση και την παιδεία. Μπορούμε να εκπαιδύσουμε και κάποια ζώα να κάνουν συγκεκριμένα πράγματα. Μπορούμε όμως να τους δώσουμε παιδεία; Η εκπαίδευση είναι μια διαδικασία, η παιδεία-μόρφωση είναι κάτι υψηλότερο, χρειάζεται νοητικές διαδικασίες, δεν είναι μόνο ο αθλητισμός, έχουμε και αισθητική, έχουμε τέχνες, και άλλα πράγματα που μπορούν να συμβάλουν για να διπλάσουμε αkéрайους και καλούς χαρακτήρες.

Ερ. Ντίνος Μιχαηλίδης – Συντονιστής: Αν κάτι πρέπει να βελτιώσουμε είναι τον παράγοντα άνθρωπο. Πως το επιτυγχάνουμε αυτο;

Δρ Γιώργος Δημοσθένους: Θα αναφέρω την προσωπική μου άποψη ως φιλάθλου που παρακολουθεί πλέον τα τεκταινόμενα. Νομίζω ότι ζούμε μια παγκόσμια υποκρισία, αυτό είναι ευθύνη όλων εσάς που είσαστε οι ταγoί, οι πρωτοπόροι και οι διοικούντες τον αθλητισμό. Αυτή η παγκόσμια υποκρισία εδράζεται στο ότι αυτά τα υπέροχα και σπουδαία ρεκόρ, επιτυγχάνονται μέσα από πραγματικό, καθαρό ανταγωνισμό.

Απλά κάθε χρόνο, τα χρησιμοποιούμενα μέσα βελτίωσης των επιδόσεων δεν ανιχνεύονται και είμαστε σε μία συνεχή αναζήτηση, τι θα φτιαχτεί τη φετινή χρονιά το οποίο θα ανιχνεύει το προηγούμενο ή το επόμενο. Στον παγκόσμιο αθλητισμό, θεωρώ ότι υπάρχει μια γενικευμένη υποκρισία, ότι ο τάδε ή δείνα αθλητής έχει κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών για να νικήσει, ενώ θεωρώ ότι αυτό είναι κάτι το πολύ γενικευμένο και απλά κάποιους δεν τους έχουν εντοπίσει. Γι' αυτό το θεωρώ ως τη μεγαλύτερη υποχρέωση όλων όσων ασχολούνται πραγματικά, με το σοβαρό, το ωραίο και σπουδαίο που λέγεται αθλητισμός να αναδείξουμε την πραγματικότητα αυτή στην ολότητα της.

Δρ Κώστας Γεωργιάδης: Συμφωνώ απόλυτα, και ιδιαίτερα στον κορυφαίο αθλητισμό υπάρχει μια υποκρισία, και ιδιαίτερα από χώρες που ηγούνται του παγκόσμιου αθλητισμού. Συμφωνώ ότι υπάρχει χρήση αναβολικών και ανταγωνισμός μεταξύ των εργαστηρίων να ανακαλύψουν νέα φάρμακα τα οποία δεν θα ανιχνεύονται. Βεβαίως το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι δεν είμαστε βέβαιοι ακόμη αν και κάποιοι αθλητές που είναι πρότυπα, κάποιοι αθλητές που είναι Ολυμπιονίκες, είναι «καθαροί». Με την ατζέντα 2020, η ΔΟΕ προσπαθεί να αλλάξει την εικόνα που επικρατεί σε παγκόσμιο επίπεδο. Κάτι που κατά την άποψη μου δεν έχει πετύχει μέχρι σήμερα. Που το διαπιστώνουμε αυτό; Το διαπιστώνουμε στις υποψηφιότητες του χώρου. Να πάρουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ενώ τη δεκαετία του 80

και του 90 είχαμε 10-15 πόλεις υποψήφιες για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τα τελευταία 10 χρόνια είχαμε εννιά δημοψηφίσματα σε διαφορετικές πόλεις σε όλο τον πλανήτη που ψήφισαν αρνητικά ώστε να μην υποβάλουν καν υποψηφιότητα, ότι δεν θέλουν τους Αγώνες. Και μάλιστα τελευταία όπως γνωρίζουμε η ΔΟΕ, υποχρεώθηκε να δώσει τους Αγώνες στο Παρίσι και στο Λος Άντζελες μαζί οκτώ χρόνια, κάτι το οποίο δεν έκανε ποτέ στο παρελθόν. Οι κρατούσες απόψεις και στα μέλη της ΔΟΕ, για όλο αυτό το θέμα, είναι ότι οι αρνητικές ψηφοφορίες οφείλονται στα μεγάλα κόστη, και στα μεγάλα έργα ακόμη και για την υποβολή υποψηφιότητας. Κατά την άποψη μου, είναι ακριβώς το αντίθετο. Δεν έχουμε δώσει έμφαση στις αρχές, στην αύλη κληρονομιά των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ερ. Κάλλη Χατζηιωσήφ – Συντονίστρια: Αν αναλογιστούμε ότι η παρακμή των Ολυμπιακών Αγώνων, έγινε επί Ρωμαϊκής εποχής, όταν το πρότυπο ήταν ο Ρωμαίος παλαιστής στην αρένα, πρότυπο που έχει ξεφύγει τόσο από τον ιδανικό αθλητή της αρχαιότητας, κάτι που αποτέλεσε και την αιτία της παρακμής, πολύ φοβάμαι ότι και το σημερινό πρότυπο αθλητή (μυώδης, με ακριβά αυτοκίνητα και έντονη καταναλωτική εικόνα) δεν είναι η λύση. Πιστεύω ότι υπάρχουν άξιοι άνθρωποι και πρότυπα. Είναι η εκτίμηση των ανθρώπων που έχει αλλοιωθεί. Υπάρχει το ηθικό πρότυπο και δίπλα του το πρότυπο που πουλά και δυστυχώς αυτό το τελευταίο προβάλλουμε. Αυτοί οι οποίοι θα επιλέξουν τους άξιους ανθρώπους δεν τους βλέπουν γιατί το συμφέρον τους είναι να προωθήσουν τον δίπλα ο οποίος πουλά.

Δρ Γιώργος Δημοσθένους: Η πραγματικότητα είναι ότι έχουμε φτιάξει ένα εκπαιδευτικό σύστημα, και παρόλες τις προσπάθειες των στελεχών του Υπουργείου να με-

ταρρυθμίσουν το σύστημα προς όφελος του ίδιου του μαθητή, περιοριζόμενος στη Δημοτική και Μέση εκπαίδευση, εκείνο που δεν έχουμε αντιληφθεί είναι ότι εκφύγον φορτώνει το σύστημα με πρόσθετες ώρες, είτε θα είναι ένα βαρυφορτωμένο πρόγραμμα, είτε από κάπου θα πρέπει να αφαιρέσεις. Υπάρχουν οι εύκολοι στόχοι από εκεί που θα αφαιρέσεις, και δυστυχώς εκεί που βρίσκονται οι εύκολοι στόχοι, θα γιγαντωθεί μέσω του συγκεκριμένου πλήγματος, το πρόβλημα στη συνέχεια. Θα ήμουν ευτυχής να έβλεπα την άθληση, τη μουσική και την τέχνη πιο έντονη στα σχολεία. Κάτι κάνουμε λάθος όταν διαχειριζόμαστε την ποσότητα της παρεχόμενης γνώσης και δε δίνεται ο χρόνος και ο χώρος για κάτι άλλο πιο όμορφο, πιο ωραίο. Η μεγαλύτερη απογοήτευση που αισθάνθηκα ήταν όταν ένας μεγάλος αθλητής τον οποίο αισθανόμουν ως ίνδαλμα και είδωλο καταποντίστηκε όταν συνελήφθη να κάνει χρήση αναβολικών. Εκεί ένιωσα τη μεγαλύτερη πικρία γιατί είμαι λάτρης του κλασσικού αθλητισμού. Προτιμώ να βλέπω επαρχιακούς αγώνες σε ζωντανή μετάδοση, παρά τελικό παγκοσμίου κυπέλλου στο ποδόσφαιρο.

Δρ Νίκος Καρτακούλλης: Συμφωνώ πλήρως ότι υπάρχουν πρότυπα. Το ερώτημα παραμένει. Το σύστημα επιτρέπει σε αυτά τα άτομα που θέλουν για να αξιοποιηθούν; Ότι υπάρχουν καταξιωμένοι νέοι δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Τονίζω όμως ότι το υπάρχον σύστημα, του οποίου αποτελούμε και εμείς μέρος είναι η πραγματικότητα, το οποίο δεν επιτρέπει σε νέους να ενταχθούν ή να προσφέρουν τις υπηρεσίες που θέλουν. Αναφέρω ένα παράδειγμα που βίωσα ως Πρόεδρος του ΚΟΑ. Για πόσα χρόνια συζητούμε το θέμα των θητειών των Προέδρων στις Εθνικές Ομοσπονδίες ή τον Κώδικα Καλής Διακυβέρνησης; Το συζητάμε, έχουμε τα

συστήματα, έχουμε τις διαδικασίες, φτιάξαμε εγχειρίδια, αλλά το αποτέλεσμα είναι μηδενικό. Συζητούμε για τη χειραγώγηση αθλητικών συναντήσεων. Φτιάξαμε νόμο, επιτροπές, αποτέλεσμα τίποτα. Και αν υπάρχει ένα πραγματικό συμπέρασμα από τη σημερινή συζήτηση, και από τις πολύ αξιόλογες ομιλίες-εισηγήσεις που ακούσαμε, είναι το χάσμα που υπάρχει από τη θεωρία στην πράξη. Οι πρώτοι που θα πρέπει να τα εφαρμόσουμε είμαστε εμείς που θεωρούμαστε οι «ηγέτες» του αθλητισμού, είτε στο κράτος, είτε στα Πανεπιστήμια, είτε στους φορείς.

Δρ Κώστας Γεωργιάδης: Θα διατυπώσω μια απόκλιση. Επιμένω ότι χρειαζόμαστε τα θεωρητικά συστήματα. Γιατί αν συζητήσουμε για επιστήμη και δημιουργία μιας νέας παιδαγωγικής, χρειαζόμαστε να ξέρουμε που βαδίζουμε για να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις. Αν το ερώτημα είναι αν όλα αυτά είναι θεωρία, θα απαντούσα όχι. Χρειαζόμαστε αυτό το πλάνο για να έχουμε προσδιορίσει τι είναι Ολυμπιακή Εκπαίδευση. Διαφορετικά δεν θα μπορούμε να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα. Θα αναφέρω ένα περιστατικό όταν αθλητής που συμμετείχε στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ανέφερε ότι πήγε έξι φορές στους Αγώνες και δεν καταλάβε για ποιο λόγο υπάρχει το Ολυμπιακό Κίνημα, αλλά όπως ο ίδιος παραδέχτηκε, μία και μόνη παρουσία στην Αρχαία Ολυμπία στις εγκαταστάσεις της ΔΟΑ, αποδείχτηκε αρκετή για να το αντιληφθεί. Όταν ξεκινήσαμε τα προ-

γράμματα Ολυμπιακής Παιδείας στην Ελλάδα, βρεθήκαμε προ μιας μεγάλης έκπληξης. Θέλαμε να επιμορφώσουμε τους γυμναστές, τους καθηγητές φυσικής αγωγής κ.λ.π. αλλά αντιληφθήκαμε ότι ποτέ δεν έκαναν κάποια συζήτηση για Αρχές και Αξίες, όχι μόνο αυτοί, αλλά και από άλλες ειδικότητες που χρειάζεται επιστημονικότητα. Χρειάζεται λοιπόν μια επιστημονική προσέγγιση και θεώρηση και πάνω σε αυτή να βασιστούμε για να αλλάξουμε τα κακώς κείμενα. Επίσης, ως μην είμαστε τόσο αρνητικοί με το Ολυμπιακό κίνημα. Υπάρχει εδώ και 120 χρόνια. Μόνο σε λίγες χώρες του κόσμου, κατά την ίδρυση του υπήρχε Φυσική Αγωγή και Γυμναστική ως μάθημα στα σχολεία. Σήμερα, από τις 193 χώρες του ΟΗΕ και των 206 που συμμετέχουν στους Ολυμπιακούς Αγώνες, 60 χώρες δεν έχουν το μάθημα της Φυσικής Αγωγής στα σχολεία. Θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες με όλα τα αρνητικά και με όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, και το Ολυμπιακό Κίνημα γενικότερα είναι αυτό που έχει προωθήσει τη Φυσική Αγωγή σε παγκόσμιο επίπεδο. Εκεί που πρέπει να βρούμε την ισορροπία είναι μεταξύ της εκπαίδευσης και του κορυφαίου αθλητή. Πόσοι είναι οι κορυφαίοι αθλητές που ντομπάρονται; 1000; Υπάρχουν όμως υπερπολλαπλάσιοι πρωταθλητές σε όλο τον κόσμο. Το πρόβλημα είναι οι 1000, όχι ο αθλητισμός ή το Ολυμπιακό κίνημα.

Κυπριακή Ομοσπονδία Γκολφ
CYPRUS GOLF FEDERATION

Κυπριακή Ομοσπονδία
Μπιλιάρδου Σνούκερ
CYPRUS BILLIARDS SNOOKER FEDERATION

B20

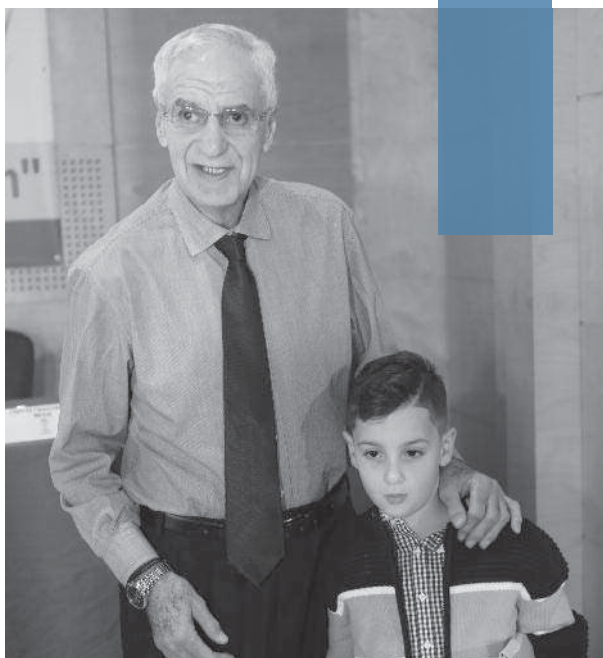
ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ
31^{ης} ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΟΑΚ

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ 31η ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΟΑΚ

1	Πρόδρομος Προδρόμου	Υπουργός Παιδείας, Πολιτισμού Αθλητισμού & Νεολαίας
2	Ζαχαριάδης Φοίβος	Σύμβουλος Προέδρου Δημοκρατίας για θέματα Αθλητισμού
3	Μιχαηλίδης Ανδρέας	Πρόεδρος Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού (ΚΟΑ)
4	Μιχαηλίδης Ντίνος	Πρόεδρος Κυπριακής Ολυμπιακής Επιτροπής (ΚΟΕ)
5	Χρυσοστόμου Γιώργος	Αντιπρόεδρος ΚΟΕ
6	Στρατηγός Λόττας Χαράλαμπος	Γενικός Γραμματέας ΚΟΕ
7	Χατζηδαμιανού Δαμιανός	Ταμίας ΚΟΕ
8	Παπαγεωργίου Γεώργιος	Μέλος ΚΟΕ
9	Χαραλαμπίδης Σοφοκλής	Μέλος ΚΟΕ
10	Χατζηιωσήφ Κάλλη	Μέλος ΚΟΕ, ΕΟΑΚ, Επιθεωρήτρια Μέσης Εκπαίδευσης
11	Αποστολίδης Απόστολος	Μέλος ΕΟΑΚ
12	Γιαλλουρίδης Γιώργος	Μέλος ΕΟΑΚ
13	Ιακωβίδου Λίτσα	Μέλος ΕΟΑΚ, Δημοτικός Σύμβουλος Αγλαντζιάς
14	Παπαδοπούλου Μαρία	Μέλος ΕΟΑΚ
15	Ραζής Πάνος	Μέλος ΕΟΑΚ
16	Πιπερίδου Όλγα	Γενική Διευθύντρια ΚΟΕ, Κοσμήτορας ΕΟΑΚ
17	Δρ Γεωργιάδης Κώστας	Ομιλητής
18	Δρ Δημοσθένους Γιώργος	Ομιλητής
19	Δρ Φίλης Κωνσταντίνος	Ομιλητής
20	Δρ Καρτακούλλης Νίκος	Συμμετέχων Συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης
21	Χριστοφόρου Άντρη	Αθλήτρια Ολυμπιακής Ομάδας ΚΟΕ «Τόκυο2020»
22	Παπαχαλαράμπος Ανδρέας	Δήμαρχος Στροβόλου
23	Καρεκλής Πέτρος	Δήμαρχος Κυθρέας
24	Δανιηλίδης Βαλέριος	Εκπρόσωπος Δήμου Λευκωσίας
25	Κυριάκου Δώρα	Μέλος Δ.Σ. ΚΟΑ
26	Θεοφυλάκτου Ανδρέας	Πρόεδρος Κυπριακής Ομοσπονδίας Τοξοβολίας
27	Μάρκαρης Περικλής	Πρόεδρος Κυπριακής Ομοσπονδίας Ερασιτεχνικού Αθλητισμού Στίβου (ΚΟΕΑΣ)

28	Μουζουρίδης Ανδρέας	Πρόεδρος Κυπριακής Ομοσπονδίας Καλαθόσφαιρας
29	Πατσαλίδης Οδυσσέας	Πρόεδρος Παγκύπριας Ομοσπονδίας Τριάθλου
30	Χατζηπαναγής Μοριάς Γιώργος	Πρόεδρος Κυπριακής Ομοσπονδίας Κανό
31	Χρίστου Φοίβος	Πρόεδρος Εθνικής Ομοσπονδίας ΤάεΚβοΝτο Κύπρου
32	Χριστοδούλου Φίλιος	Πρώην Πρόεδρος Ομοσπονδίας Αντισφαίρισης Κύπρου – Πρώην Ταμίας ΚΟΕ
33	Χρίστου Χαράλαμπος	Μέλος Δ.Σ. ΟΠΑΠ
34	Στεργίδου Μαρίνα	Επιθεωρήτρια Φυσικής Αγωγής Δημοτικής Εκπαίδευσης
35	Γεωργιάδης Δήμος	Πρώην Πρόεδρος ΚΟΑ
36	Στυλιανού Πάμπος	Πρώην Πρόεδρος ΚΟΑ
37	Φυλακτού Ανδρέας	Πρώην Πρόεδρος ΕΟΑΚ
38	Λεοντής Δημήτρης	Πρώην Αντιπρόεδρος ΚΟΑ
39	Παναγίδης Κώστας	Πρώην Μέλος ΕΟΑΚ
40	Παπακώστας Κώστας	Πρόεδρος Cyprus Olympians Association - Πρώην Γενικός Διευθυντής ΚΟΑ
41	Αντωνίου Μιχάλης	Γενικός Διευθυντής ΟΕΒ
42	Σχίζας Κώστας	Τέως Γραμματέας Αθλητιατρικής Εταιρείας Κύπρου
43	Σπύρου Σπύρος	Πρόεδρος Συνδέσμου Γυμναστών
44	Χατζηβασιλείου Ανδρέας	Πρώην Έφορος Ολυμπιακού Μουσείου - Συγγραφέας
45	Κάκκουρας Ντίνος	Διευθύνων Σύμβουλος TOP KINISIS
46	Πιττάλης Ρένος	Επόπτης Αθλητικού Σχολείου Έγκωμης
47	Σωκράτης Σωκράτους	Σωματείο Δρομέων «Περικλής Δημητρίου»
48	Αθανασιάδης Μάριος	
49	Παπαμιχαλόπουλος Χριστόφορος	
50	Αραούζος Δημήτρης	
51	Καλαποδάς Μάριος	
52	Μιχαηλίδης Γιώργος	
53	Μιχαηλίδου Νικολέττα	
54	Μιχαηλίδου Τασούλα	

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ
ΣΤΗΝ 31^η
ΣΥΝΟΔΟ ΕΟΑΚ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΗΝ 31η ΣΥΝΟΔΟ ΕΟΑΚ

- 1 Αλετράρης Γιάννης
- 2 Αναστασίου Άδωνης (μαθητής, Λύκειο Λατσιών)
- 3 Αργυρού Λάμπρος
- 4 Αρέστη Τάσος
- 5 Αρέστης Γεώργιος
- 6 Βασιλειάδου Αλίκη (μαθήτρια, Λύκειο Λατσιών)
- 7 Βασιλείου Κυριακή (μαθήτρια, Λύκειο Λατσιών)
- 8 Βελαώρα Εβελίνα (μαθήτρια, Λύκειο Λατσιών)
- 9 Βιολάρης Γιάννης
- 10 Γεωργίου Γεωργία (μαθήτρια, Λύκειο Λατσιών)
- 11 Γεωργίου Ελενίτσα
- 12 Γερολέμου Ιερώνυμος
- 13 Γιάλλουρος Επαμεινώνδας
- 14 Γιωργαλλά Μάμα Θεμούλα
- 15 Γρηγορίου Χρυσοβαλάντης (μαθητής, Λύκειο Λατσιών)
- 16 Δρουσιώτης Σπύρος (μαθητής, Λύκειο Λατσιών)
- 17 Δημητρίου Αναστασία
- 18 Εικοσάρη Μαρία (μαθήτρια, Λυκείου Λατσιών)
- 19 Ερωτοκρίτου Μαρίνα (μαθήτρια, Λυκείου Λατσιών)
- 20 Ευρυπίδου Αριστείδης
- 21 Ζαχαρία Γρηγόρης (μαθητής, Αθλητικό Γυμνάσιο Έγκωμης)
- 22 Ζαχαρία Πάνος
- 23 Ζαχαρογιάννης Ηλίας
- 24 Θεοχάρους Πελαβά Ευτυχία
- 25 Θρασυβούλου Δέσποινα (μαθήτρια, Λύκειο Λατσιών)
- 26 Ιακωβίδου Άντρη
- 27 Κακογιάννη Γεωργίου Ευαγγελία
- 28 Κασινίδης Κωνσταντίνος

- 29 Κοντάκη Γαλάτεια
- 30 Κούμα Άννα (μαθήτρια, Λύκειο Λασιών)
- 31 Κούμας Γεώργιος
- 32 Κουμή Ελένη
- 33 Κουπεπίδης Κλεάνθης
- 34 Κυριανού Ιωάννα (μαθήτρια, Λύκειο Λασιών)
- 35 Κωνσταντινίδου Θέμις
- 36 Κωνσταντίνου Ελπινίκη
- 37 Κωνσταντίνου Χριστοθέα
- 38 Λαζάρου Ραφαέλλα
- 39 Λάμπρου Λάμπρος
- 40 Λουκά Ηλιάννα (μαθήτρια, Λύκειο Λασιών)
- 41 Λοϊζου Γιώργος
- 42 Λιοτατής Γιάννος
- 43 Μακρίδου Νίκη
- 44 Μενελάου Χριστιάνα (Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής, Προπονήτρια Αθλητικό Γυμνάσιο Έγκωμης)
- 45 Μεσαρίτου Σπυρούλα
- 46 Νικολάου Ζένιος
- 47 Ξενή Μαρία
- 48 Ξενής Ξενή
- 49 Ορφανού Κάτια (καθηγήτρια, Λύκειο Λασιών)
- 50 Παντελίδου Ευτυχία
- 51 Παντζιάρá Χαριθέα
- 52 Παπαϊωάννου Ανδρέας
- 53 Παπακώστα Έλενα
- 54 Παραδίσσης Γιώργος
- 55 Παρασκευά Ραφαήλ (μαθητής, Αθλητικό Γυμνάσιο Έγκωμης)
- 56 Πατσαλίδης Μάριος

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΗΝ 31η ΣΥΝΟΔΟ ΕΟΑΚ

- 57 Παύλου Μαρία
- 58 Παύλου Χριστίνα
- 59 Πελαβάς Νίκος
- 60 Πέππος Γιάννης (μαθητής, Αθλητικό Γυμνάσιο Έγκωμης)
- 61 Πετρίδης Δημήτρης
- 62 Πέτρου Μάριος (μαθητής, Λύκειο Λατσιών)
- 63 Σάββα Γεώργιος
- 64 Σοφοκλέους Γαβριέλλα
- 65 Σπύρου Μιχάλης
- 66 Σταυρινάκη Μάτελεν
- 67 Σωκράτους Ανδρέας
- 68 Τέκκη Γεωργία
- 69 Τσουλούπας Πέτρος (μαθητής, Αθλητικό Γυμνάσιο Έγκωμης)
- 70 Φουντούλης Νικόλαος (μαθητής, Αθλητικό Γυμνάσιο Έγκωμης)
- 71 Φοινικέτου Φρειδερίκη
- 72 Φοινικέτου Ευάγγελος
- 73 Χαραλάμπους Θεόδωρος
- 74 Χαραλάμπους Μαριάννα
- 75 Χατζηνικόλας Ανδρέας (μαθητής, Λύκειο Λατσιών)
- 76 Χατζηπολυδώρου Νικόλας (μαθητής, Λύκειο Λατσιών)
- 77 Χριστιανίδου Βασιλική (μαθήτρια, Λύκειο Λατσιών)
- 78 Χριστοδουλίδης Ευστάθιος
- 79 Χριστοδούλου Εμμανουήλ (μαθητής, Λύκειο Λατσιών)
- 80 Χριστοδουλίδης Πάρης
- 81 Χριστοδούλου Μάριος

